

2^η

ΣΥΝΟΔΟΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

*Η πορεία
προς
τις Ευρωεκλογές*

17 Απριλίου 1999

2^η

ΣΥΝΟΔΟΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

*Η πορεία
προς
τις Ευρωεκλογές*

17 Απριλίου 1999

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
• Ομιλία-Εισήγηση του Πρωθυπουργού και Προέδρου του Κινήματος Κώστα Σημίτη	7
• Εισήγηση του Γραμματέα της Κεντρικής Επιτροπής Κώστα Σκανδαλίδη	19
• Κατάλογος ομιλητών	
Παρασκευάς Αυγερινός	34
Άκης Τσοχατζόπουλος	38

Κ.ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ

Συντρόφισσες και σύντροφοι, εκ μέρους του Προέδρου και του Εκτελεστικού Γραφείου σας καλωσορίζω στην 2η Σύνοδο της Κεντρικής Επιτροπής του ΠΑΣΟΚ με βασικό θέμα τις πολιτικές εξελίξεις και την πορεία του ΠΑΣΟΚ προς τις ευρωεκλογές. Να προχωρήσουμε αμέσως στην εκλογή προεδρείου. Προτάσεις. Β. Θεοδωρίδης, Β. Νούσιος και Στ. Δήμου.

Διεξάγεται ψηφοφορία δι'
ανατάσεως της χειρός
για την εκλογή προεδρείου

Εκλέγονται ομόφωνα οι κ.κ.
Β.Θεοδωρίδης,
Β.Νούσιος και Στ.Δήμου

Κ.ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ

Στη διαδικασία θα υπάρξει ομιλία-εισήγηση από τον Πρόεδρο, μια δική μου επισήμανση ή παρέμβαση που αφορά το κείμενο που έχετε στα χέρια σας και μερικές επισημάνσεις και στη συνέχεια θα ανοίξει κατάλογος ομιλητών για το θέμα. Να ανέβει το προεδρείο παρακαλώ.
Ο Πρόεδρος έχει τον λόγο.

Κ.ΣΗΜΙΤΗΣ

Συντροφισσες και Σύντροφοι,

Μετά το Συνεδριό μας το Μάρτη ζήσαμε μια σειρά σημαντικότερων εξελίξεων που αφορούν τη χώρα: τα γεγονότα στο Κόσοβο και γενικότερα στο άμεσα γειτονικό περιβάλλον, οι διαπραγματεύσεις για την Agenda 2000 και οι εξελίξεις στα οικονομικά μας και στην πολιτική σκηνή.

Οι δραματικές εξελίξεις στη Γιουγκοσλαβία συνιστούν ένα οδυνηρό πλήγμα σε ανθρωπιστικό επίπεδο με επίκεντρο το δράμα των προσφύγων και τις δοκιμασίες των λαών της περιοχής. Η κρίση στο Κόσοβο έχει ανθρωπινό κόστος και ανθρωπινή δυστυχία. Το διαπιστώνουμε καθημερινά. Εκφράζουμε τη λύπη μας για τα θύματα σε κάθε πλευρά και για τη δυστυχία που έφερε σε όλα τα εμπλεκόμενα μέρη, σε όλους τους λαούς της περιοχής, Σέρβους και Κοσοβάρους. Οι εξελίξεις αυτές αποτελούν δυνητική απειλή για την ειρήνη και τη σταθερότητα του ευρωπαϊκού χώρου ευρύτερα.

Η Ελλάδα έχει ύψιστα εθνικά συμφέροντα να διαφυλάξει και να προασπίσει. Γνώμονας και αρχή μας είναι: Πρώτα η Ελλάδα. Είμαστε κράτος – μέλος της Διεθνούς Κοινότητας και Οργανισμών, της Ε.Ε, του Συμβουλίου της Ευρώπης, του ΝΑΤΟ. Η συμμετοχή αυτή προσφέρει δικαιώματα, αλλά συνεπάγεται και υποχρεώσεις. Η στάση μας στο ΝΑΤΟ καθορίζεται από την επιδίωξή μας να κατοχυρώσουμε τα δικά μας συμφέροντα, τις δικές μας επιδιώξεις. Να αποτρέψουμε ανυπολόγιστες συνέπειες για τα εθνικά συμφέροντά μας.

Είμαστε συγχρόνως χώρα της Βαλκανικής και της Ν.Α. Μεσογείου και έχουμε καθήκον να συμπαραστεκόμαστε στους γειτονικούς μας λαούς προωθώντας τη φιλία, την ειρήνη, τη σταθερότητα και τη συνεργασία. Ακολουδούμε μία προσεκτική και συνετή πολιτική στη προσπάθεια αυτού του συγκερασμού, με γνώμονα πάντοτε την πρόταξη του εθνικού συμφέροντος. Δεν είμαστε τμήμα των προβλημάτων των

Βαλκανίων και δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να γίνουμε. Αντίθετα, πρέπει να αποτελέσουμε τμήμα των προσπαθειών για την πολιτική λύση του προβλήματος.

Δηλώσαμε εξαρχής, από την πρώτη μέρα, ότι δεν θα συμμετάσχουμε σε στρατιωτικές επιχειρήσεις. Είμαστε γειτονική χώρα δίπλα στην κρίση, με τους γείτονες θέλουμε να έχουμε φιλικές σχέσεις. Δεν πιστεύουμε ότι μπορεί να υπάρξει λύση διαφορετική από μία πολιτική λύση.

Αντιτασσόμαστε σταθερά σε κάθε πράξη που μπορεί να οδηγήσει σε αλλαγή των συνόρων στα Βαλκάνια. Πιστεύουμε ότι αυτό θα ήταν μία πολύ αρνητική εξέλιξη. Η συνεχιζόμενη κρίση δημιουργεί ανησυχίες.

Στην πρόσφατη Σύνοδο Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης επισημόναμε ότι η μέχρι τώρα στρατιωτική παρέμβαση.

- Δεν απέτρεψε την εθνική κάθαρση στο Κόσοβο. Εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες κατακλύζουν τα γειτονικά κράτη. Οι θάνατοι, οι αρρώστιες, η πείνα είναι πια, δυστυχώς, μόνιμο φαινόμενο.
- Η Π.Γ.Δ.Μ. έχει υποστεί βαρύτατες οικονομικές συνέπειες. Το ίδιο και η Αλβανία. Και οι δύο χώρες διατρέχουν τον κίνδυνο πολιτικής αποσταθεροποίησης.
- Το καθεστώς του Μιλόσεβιτς αντί να αποδυναμωθεί έχει σταθεροποιηθεί.
- Η Ελλάδα έχει υποστεί και αυτή σημαντικές οικονομικές επιπτώσεις.

Το συμπέρασμα που προκύπτει είναι φανερό, η στρατιωτική παρέμβαση δεν πρόκειται να λύσει από μόνη της τα προβλήματα. Η λύση της κρίσης πρέπει να επιδιωχθεί με πολιτικά μέσα. Χρειάζονται πρωτοβουλίες. Οι πρωτοβουλίες δεν μπορεί να είναι μιας μόνο χώρας χωρίς προηγούμενες συνεννοήσεις και άρα χωρίς στηρίγματα και επομένως χωρίς επαύριο. Οι πρωτοβουλίες δεν μπορούν να στηρίζονται σε καλές προθέσεις

και μόνο. Μοναχικές δοκιμές δεν μπορούν στη σημερινή συγκυρία να βρουν ουσιαστική ανταπόκριση. Εκφυλίζονται σε ασκήσεις δημοσίων σχέσεων. Η Ελλάδα σε συνεννόηση με άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης επεδίωξε να αναλάβει η Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης μια προσπάθεια.

Εμείς υποστηρίζουμε την άποψη ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει να αναλάβει ένα ενεργό ρόλο, να επιδιωχθεί η συμμετοχή των Ηνωμένων Εθνών στην πολιτική διαδικασία επίλυσης της κρίσης, να υπάρξει συνεργασία με τη Ρωσία, να κατοχυρωθούν οι βασικές κατευθύνσεις της επίλυσης του προβλήματος με αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας. Οι διεργασίες αυτές μπορούν να εξασφαλίσουν τη δημιουργία μιας ειρηνευτικής δύναμης, η οποία θα επιτρέψει την επάνοδο των προσφύγων και την ρύθμιση των θεμάτων προστασίας των πολιτών και λειτουργίας διοίκησης στο Κόσσοβο υπό την εποπτεία των Ηνωμένων Εθνών. Η Βοσνία παρέχει ένα συναφές παράδειγμα. Οι σκέψεις αυτές εξετάστηκαν στη Σύνοδο Κορυφής. Αντίστοιχες προτάσεις έγιναν από τη Γαλλία και τη Γερμανία. Οι συνεννοήσεις συνεχίζονται.

Η κυβέρνηση παρουσίασε χτες μία συνολική πρόταση της κρίσης και την σταθεροποίηση στα Βαλκάνια. Η πρόταση αυτή περιέχει ένα τρίπτυχο μέτρων και προσεγγίσεων για:

Η κυβέρνηση παρουσίασε χτες μία συνολική πρόταση της κρίσης και την σταθεροποίηση στα Βαλκάνια. Η πρόταση αυτή περιέχει ένα τρίπτυχο μέτρων και προσεγγίσεων για:

- α.** Την πολιτική επίλυση της κρίσης στο ταχύτερο δυνατό διάστημα.
- β.** Την σταθεροποίηση / εκδημοκρατισμό / ανάπτυξη / ενσωμάτωση των Βαλκανίων στην ευρωπαϊκή αρχιτεκτονική.
- γ.** Την αντιμετώπιση των ανθρωπιστικών προβλημάτων που έχουν ανακύψει από την κρίση.

Θα συνεχίσουμε τις βδομάδες που έρχονται τις επαφές και τις συνεννοήσεις μας για να προωθήσουμε τους παραπάνω στόχους. Ήδη προγραμματίζονται σχετικά ταξίδια των

αρμοδίων υπουργών. Σχετικές συζητήσεις θα υπάρξουν στη Σύνοδο Κορυφής του NATO.

Η Ελλάδα πρωταγωνιστεί στην αποστολή ανθρωπιστικής βοήθειας στα Σκόπια και την Αλβανία, για την αντιμετώπιση των προσφυγικών αναγκών, όπως επίσης και για την αποστολή ιατροφαρμακευτικού υλικού στη Σερβία. Η κυβερνητική ανθρωπιστική βοήθεια της Ελλάδας ανέρχεται μέχρι σήμερα στο ποσόν των 10,5 εκ. δολαρίων χωρίς την συνεισφορά των ελληνικών μη κυβερνητικών οργανώσεων, έρχεται δεύτερη μετά από αυτή της Γερμανίας και προηγείται εκείνης των ΗΠΑ.

Με τις κινήσεις και πρωτοβουλίες της, η Ελλάδα αναβάθμισε το ρόλο της στην περιοχή ως βασικός παράγων σταθερότητας και συντελεστής συνεργασίας και ειρηνικής επίλυσης της κρίσεως.

Όπως έχω τονίσει και σε άλλη ευκαιρία, θέλω ο ελληνικός λαός να κατανοήσει ότι πάνω από όλα και όλους θα πρέπει να τοποθετήσουμε τα συμφέροντα της χώρας. Να διασφαλίσουμε τη σταθερότητα, την οικονομική ευημερία και προοπτική σε ένα ασταδές περιβάλλον. Να μην καταφύγουμε εν δερμώ σε πράξεις ή επιλογές που θα έχουν αρνητικές συνέπειες για το μέλλον της χώρας. **Χρειάζεται νηφαλιότητα, προσοχή, εγρήγορση και αποφασιστικότητα της ισχυρής και αναπτυγμένης χώρας του ευρωπαϊκού συστήματος που συμπαρίσταται στους γείτονές της.**

Σύντροφοι και Συντρόφισσες,

Οι εξελίξεις στο γεωπολιτικό τοπίο συμβαίνουν την ίδια ώρα που στο πεδίο της οικονομίας, η χώρα μας πλησιάζει ορατά πλέον τον εθνικό στόχο της ΟΝΕ. Συγχρόνως έχει να επιδείξει συγκεκριμένα αποτελέσματα -σημαντικούς σταθμούς- που σηματοδοτούν νέες προκλήσεις και ευκαιρίες για το μέλλον της χώρας. **Με επίμονη**

προσπάθεια και δυσίες έχουμε κατακτήσει την οικονομική και κοινωνική πρόοδο. Πρέπει να διαφυλάξουμε τα επιτεύγματα αυτά.

Τα δεμελιώδη μεγέθη της οικονομίας δείχνουν ότι η πορεία βρίσκεται σε μια αποφασιστική στροφή.

Η προοπτική μείωσης του πληθωρισμού στο επίπεδο του 2% τον Δεκέμβριο διαμορφώνει νέες συνθήκες σύγκλισης, ανάπτυξης, και ευημερίας των πολιτών. Αυτή η βασική προσπάθεια κινείται σε "τεντωμένο σχοινί". Όχι μόνο η οικονομική συμπεριφορά των παραγωγικών δυνάμεων πρέπει να βρίσκεται σε ευθεία αντιστοιχία με το στόχο, αλλά πρέπει σταθερά να έχουμε κατά νου τους κινδύνους από αστάδητους παράγοντες.

Η προσπάθεια δημοσιονομικής εξυγίανσης έχει ήδη αποδώσει καρπούς. Με τη σταδιακή μείωση του ελλείμματος της γενικής κυβέρνησης στο 2.4% ήδη από το 1998, εκπληρώνουμε ένα δεύτερο κρίσιμο κριτήριο για την ένταξή μας στην ΟΝΕ.

Η αναπτυξιακή διαδικασία κινείται σε μια τροχιά πρωτόγνωρη για τη χώρα. Οι ρυθμοί ανάπτυξης της οικονομίας μας βρίσκονται σταθερά στους υψηλότερους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έχει διαμορφωθεί ένα κλίμα εμπιστοσύνης και προοπτικής που επιτρέπει μακροχρόνιο σχεδιασμό και σημαντικές επενδυτικές πρωτοβουλίες. Η Ελλάδα καρπούται ήδη τα οφέλη από την αλλαγή αυτή. Ξένες επενδύσεις, εισροές κεφαλαίων, συνεχής αποκλιμάκωση των επιτοκίων, ανάπτυξη.

Σε πρόσφατες εκτιμήσεις η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επιβεβαιώνει τις προβλέψεις μας ότι μέσα στο 1999 θα εκπληρώνουμε όλα τα κριτήρια του Μάαστριχτ.

Όμως, δεν πρέπει να περιοριστούμε στην αριθμητική εικόνα της εξέλιξης των μακροοικονομικών μεγεθών. Πρέπει να σταθούμε και να δούμε τις ποικίλες επιπτώσεις και τις ποιοτικές πλευρές των αλλαγών που προωθούμε. Για παράδειγμα τις θετικές επιδράσεις για την απασχόληση, τα

οφέλη από τη βελτίωση της αγοραστικής δυνατότητας του πολίτη, της ικανότητας του να εξασφαλίσει φθηνή στέγη. Ταυτόχρονα η αναδιάρθρωση του τραπεζικού συστήματος, ο έντονος ανταγωνισμός που έχει δημιουργηθεί στον τομέα αυτό και το εξαιρετικό αποτέλεσμα στο θέμα της Ιονικής, αποτελούν εξελίξεις που ανεξάρτητα από την πορεία της σύγκλισης με την Ευρωπαϊκή Ένωση σηματοδοτούν αναπτυξιακές αλλαγές πρώτου μεγέθους για την οικονομία μας.

Συγχρόνως σ' αυτά τα χρόνια της μεγάλης εθνικής προσπάθειας, είμαστε από τις ελάχιστες χώρες που παρά τις δυσκολίες της σταθεροποίησης, διαφυλάξαμε και επεκτείναμε το κοινωνικό κράτος. Σ' όλη την υπόλοιπη Ευρώπη, οι στόχοι της σύγκλισης σήμαναν κατά κανόνα περικοπές κοινωνικών δαπανών.

Η σύγκλιση που πετύχαμε, δημιουργεί προοπτικές και εγγυήσεις, ότι και μετά το 2001 η ελληνική κοινωνία θα εξακολουθήσει να πορεύεται σε συνθήκες ομαλότητας και αυξανόμενης ευημερίας.

Τα μέχρι τώρα επιτεύγματα ήρθε να στηρίξει πρόσφατα το αποτέλεσμα της διαπραγμάτευσης για την Agenda 2000 στη Σύνοδο Κορυφής του Βερολίνου. **Θέσαμε υψηλούς στόχους - και τους πετύχαμε.** Τα οφέλη της χώρας είναι πολλαπλά και στα τρία μέτωπα που είχαμε να αντιμετωπίσουμε: την ΚΑΠ, τα διαρθρωτικά ταμεία και το σύστημα ιδίων πόρων.

Στην ΚΑΠ πετύχαμε τη διασφάλιση των συμφερόντων των Ελλήνων αγροτών και πετύχαμε όρους που σηματοδοτούν νέες προοπτικές για τον Έλληνα αγρότη και την ελληνική ύπαιθρο. Πιο συγκεκριμένα επισημαίνω ότι: απορρίφθηκε η συγχρηματοδότηση της ΚΑΠ και η εφαρμογή συστήματος με φθίνουσες ενισχύσεις, πετύχαμε αποφάσεις που δεν δίδουν τα μεσογειακά προϊόντα, εξασφαλίσαμε αξιόλογο δημοσιονομικό όφελος.

Στο θέμα των διαρθρωτικών δράσεων πετύχαμε όχι μόνο να μη μειωθούν οι πόροι για τη χώρα μας, αλλά τα κονδύλια για την Ελλάδα να αυξηθούν σημαντικά εξασφαλίζοντας μια ισχυρή αναπτυξιακή βάση για τη χώρα. **Για την περίοδο 2000-2006 η χώρα μας θα ωφεληθεί με 25.5 δις Ευρώ, έναντι 22 δις ECU στην προηγούμενη επταετία.** Το ποσό αυτό σημαίνει περίπου 9 τρις δρχ. και θα συνδυαστεί με ένα επενδυτικό πρόγραμμα συνολικού ύψους 15 τρις δρχ. Η ανάπτυξη, οι επενδύσεις, η απασχόληση, το ισοζύγιο πληρωμών θα δεχθούν σημαντικές θετικές επιπτώσεις από την εξέλιξη αυτή.

Διασφαλίζουμε τη συνέχιση και ολοκλήρωση μιας σειράς μεγάλων αναπτυξιακών έργων τα οποία έχουν ξεκινήσει.

Δημιουργούμε τις προϋποθέσεις ώστε τα νέα έργα, και οι εκσυγχρονισμένες δομές παιδείας, υγείας και δημόσιας διοίκησης να επιταχύνουν ακόμα περισσότερο την σύγκλιση της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση μέχρι το 2006.

Δημιουργούνται πιο ευνοϊκές προϋποθέσεις για την άσκηση κοινωνικής πολιτικής που δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας και αντιμετωπίζει σοβαρά το κρίσιμο θέμα της ανεργίας.

Σήμερα, προχωρούν σχεδιασμοί και προετοιμασίες, ώστε να υλοποιήσουμε ένα αναπτυξιακό σχέδιο που θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας του 2010. Το Γ' ΚΠΣ σχεδιάζεται έτσι ώστε να δώσει στην Ελλάδα την αναπτυξιακή, την κοινωνική, την πολιτιστική δυναμική που χρειάζεται. Η φάση που διανύουμε, θα είναι πολύ κρίσιμη γιατί πρέπει να γίνουν σοβαρές αναπτυξιακές επιλογές να διασφαλιστεί ότι οι νέοι σχεδιασμοί θα υλοποιηθούν απρόσκοπτα χωρίς δυσλειτουργίες ή πισωγυρίσματα.

Σ' αυτή τη σημαντική ευκαιρία που δεμελιώνεται από το Γ' ΚΠΣ, έχουμε χρέος να συμβάλουμε δημιουργικά. Να συμβάλουμε γόνιμα ώστε να προωθήσουμε την ανάπτυξη, τις επενδύσεις που δημιουργούν ευκαιρίες για το μέλλον και την απασχόληση, να αντιμετωπίσουμε την ανεργία, να βελτιώσουμε τις συνθήκες ζωής του πολίτη.

Αγαπητοί σύντροφοι και συντρόφισσες,

Ζούμε σε μια περίοδο πολλαπλών πιέσεων και επικίνδυνων καταστάσεων. Η οικονομία μας αντέχει και επιπλέον βελτιώνεται. **Για πρώτη φορά ο Έλληνας αισθάνθηκε τη σημασία να ζει σε ένα περιβάλλον σταθερό, που δεν ακυρώνει τις θυσίες του.** Αυτό είναι ένα τεράστιο επίτευγμα που πρέπει να συνεχίσουμε να το εξασφαλίζουμε στον ελληνικό λαό που μας τίμησε με την εμπιστοσύνη του.

Σύντροφοι και Συντρόφισσες,

Η πορεία προς τις Ευρωεκλογές είναι πορεία μάχης, συσπείρωσης, νίκης. Είναι μία πορεία στην οποία θα δείξουμε στον ελληνικό λαό τους καρπούς των προσπαθειών μας τα τελευταία χρόνια. Θα αποδεικνύει ότι οι θυσίες του ελληνικού λαού δεν πήγανε χαμένες. Ότι η Ελλάδα με το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία κάνει βήματα μπροστά, ανοίγει δρόμους. Δείχνει στην ελληνική κοινωνία μια ελπιδοφόρα προοπτική και συμπροσδιορίζει στην Ευρώπη την αυριανή πραγματικότητα.

Όσο ποτέ άλλοτε οι εθνικές μας πολιτικές και επιλογές είναι άρρηκτα δεμένες με τις εξελίξεις, τις αποφάσεις, τις μάχες και τους αγώνες στα Όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γι' αυτό κι οι εκλογές αυτές δεν επηρεάζουν το τι θα γίνει εκεί αλλά σε σημαντικό βαθμό και το τί θα γίνει εδώ. Αφορούν τον πολίτη, τον εργαζόμενο, τον επιχειρηματία, τον άνεργο, αυτούς που έχουν ανάγκη. Αφορούν την ατομική και συλλογική ευημερία, τις προοπτικές του τόπου μας και των παιδιών μας. Οι Ευρωεκλογές θα σηματοδοτήσουν την

πορεία μέχρι τις εκλογές του 2000, τις επιλογές για το ποια Ελλάδα θέλει ο ελληνικός λαός μέσα στην ευρωπαϊκή οικογένεια. Το ρόλο της, τις δυνατότητές της, τον πολιτικό, οικονομικό και πολιτιστικό αυτοπροσδιορισμό της. Την απάντηση στο ερώτημα "Μετά την ΟΝΕ τί, ποια Ευρώπη θέλει ο ελληνικός λαός, με τί κατευθύνσεις και ποιους στόχους;".

Μπορούμε και να απαντήσουμε και να πείσουμε για τους στόχους μας, για το όραμά μας. Πρώτον γιατί η Ευρώπη για την οποία εμείς αγωνιζόμαστε είναι η Ευρώπη που έχει στο επίκεντρό της τον πολίτη, τον απλό άνθρωπο, την κοινωνία. Δεύτερον γιατί έχουμε να επιδείξουμε έργο στο εσωτερικό μας, στην Ελλάδα. Η μεγάλη αλλαγή που καταγράφεται στο τόπο μας δημιουργεί μια καινούργια πραγματικότητα πάνω στην οποία χτίζουμε τα επιχειρήματά μας και τις αυριανές προοπτικές μας.

Στην επόμενη διετία θα 'χουμε να δώσουμε μάχες που θα καθορίσουν την αυριανή Ελλάδα, την αυριανή Ευρώπη. Μόνο εμείς μπορούμε να φέρουμε σε πέρας αυτές τις μάχες. Το αποδείξαμε για μια άλλη φορά με τη διαπραγμάτευση για την Agenda 2000.

Οι προτεραιότητές μας είναι ξεκάθαρες, δεν χάνονται σε αοριστολογίες και βερμπαλισμούς: (α) Να ολοκληρώσουμε την πορεία μας για την ΟΝΕ. (β) Να ολοκληρώσουμε τον εκσυγχρονισμό της οικονομίας μας και να συνεχίσουμε μια αναπτυξιακή και εισοδηματική πολιτική που θα κατανέμει τον παραγόμενο πλούτο όλο σε περισσότερους, όλο πιο δίκαια. (γ) Να οικοδομήσουμε ένα κοινωνικό κράτος, γι' αυτούς που πράγματι έχουν ανάγκη. Να διευρύνουμε τις δράσεις της πολιτικής μας. Να τις χρηματοδοτήσουμε με περισσότερους πόρους. (δ) Ν' ανοίξουμε τους πραγματικούς δρόμους για την περιφερειακή ανάπτυξη και μια άλλη ζωή και προοπτική για τους ανθρώπους της υπαίδρου. Με πρόσθετους πόρους για την περιφέρεια, με

ενίσχυση σε ανθρώπινο δυναμικό, με ειδικές πολιτικές για την ύπαιθρο μ' ένα διευρυμένο σχέδιο σε υποδομές, με χιλιάδες μικρά και μεγάλα έργα που θα ολοκληρώσουν το 2004 το νέο πρόσωπο της Ελλάδας. (ε) Με την πολιτική απασχόλησης, με την παιδεία, με το διαρκή θεσμικό εκσυγχρονισμό να κάνουμε τους συμπολίτες μας πιο δυνατούς, πιο ανεξάρτητους, με περισσότερες ικανότητες και ευκαιρίες. (στ) Να συνεχίσουμε με επιμονή ψηφίδα-ψηφίδα το επίπονο έργο αλλαγής της καθημερινότητας του πολίτη. Έχουμε ελλείψεις, το γνωρίζω, όμως τις πολεμάμε. (ζ) Ν' αγωνισθούμε για να μετατρέψουμε τα Βαλκάνια και τη γύρω περιοχή σε χώρο ειρήνης, σταθερότητας, συνεργασίας. (η) Να διαμορφώσουμε στις νέες μεγάλες διαπραγματεύσεις για το μέλλον της Ευρώπης την Ευρωπαϊκή Ένωση του 21^{ου} αιώνα. Πιο δημοκρατική, πιο αποτελεσματική, πιο ισχυρή. Με ολοκληρωμένη κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας για την ειρήνη, τη συνεργασία και το σεβασμό του διεθνούς δικαίου. (θ) Να χτίσουμε στις Βρυξέλλες και στα άλλα διεθνή κέντρα λήψης αποφάσεων, μαζί με τους άλλους σοσιαλιστές και τις προοδευτικές πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις, μια νέα Ευρώπη. Πιο κοινωνική, πιο κοντά στον πολίτη, στους αδύναμους, πιο κοντά στις επιθυμίες των λαών της.

Οι μάχες αυτές θα δίνονται μέσα κι έξω από την Ελλάδα, στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσο ποτέ άλλοτε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Μπορούμε υπερήφανα να ισχυρισθούμε ότι όσο κι αν αλλάζουν οι καιροί, όσο κι αν αλλάζει η Ελλάδα μας, **εμείς ξέρουμε με νέα εργαλεία και νέα όπλα να υπερασπιζόμαστε και να διασφαλίζουμε τα εθνικά συμφέροντά μας, την ειρήνη και την προκοπή του τόπου.**

Είναι γνωστό ότι ο πολιτικός λόγος της αντιπολίτευσης είναι είτε αποπροσανατολιστικός είτε κενός περιεχομένου. Εξαντλείται σε ρητορικά επιχειρήματα και σε λαϊκισμούς. Πρέπει να τους αποκαλύψουμε και αυτό μπορεί να

επιτευχθεί μόνο μέσα από ξεκάθαρα επιχειρήματα και απλά διλήμματα που αφορούν την υπεράσπιση των εθνικών μας συμφερόντων, την αποτελεσματικότητά μας σε όλα τα ευρωπαϊκά μέτωπα, τα οικονομικά οφέλη από το Γ- ΚΠΣ, την ισχυρή δραχμή που σύντομα θα γίνει δυνατό ευρώ, την πραγματική και ανυπόκριτη ευαισθησία μας για τα κοινωνικά ζητήματα. Αποτελούμε τη μόνη εγγύηση για μια πορεία μεγαλύτερης ευημερίας για όλους.

Η απουσία εναλλακτικής πρότασης θα οδηγήσει την αντιπολίτευση στην εύκολη συνταγή. Άλλοτε σε προσωπικές επιθέσεις κι άλλοτε στο ψευδοεπιχείρημα: "Τα ίδια θέλουμε κι εμείς, αλλά εμείς είμαστε καλύτεροι από εσάς". Ο ελληνικός λαός δεν είναι αφελής για να παγιδευτεί με τέτοιες απλουστεύσεις. Γνωρίζει ότι οι εκλογές αυτές δεν είναι δημοψήφισμα, δεν είναι μέσο πίεσης ή έστω διαμαρτυρίας. Είναι ψήφος για το τι θέλουμε, σε ποια κατεύθυνση θέλουμε να πάμε, για το ποιος εγγυάται με μεγαλύτερη σιγουριά ετούτη την πορεία. **Γιατί σ' αυτές τις εκλογές διακυβεύεται η σταθερότητα, η αποτελεσματικότητα και οι καρποί μιας πορείας. Μιας πορείας που θα μας πάει στις εκλογές του 2000, στο στοίχημα του 2000, στη νέα Ελλάδα που θα αποδώσουμε στον ελληνικό λαό μέχρι το 2004.**

Εξίσου επικίνδυνες κι οι απλουστεύσεις που κάνουν κάποιοι: "όλα πάνε καλά από μόνα τους, η ειρήνη και τα εθνικά μας συμφέροντα, η είσοδος στην ΟΝΕ, η είσπραξη του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης". Πλανώνται ή κοροϊδεύουν. Δεν υπάρχει αυτόματος πιλότος που να διασφαλίζει ό,τι πετύχαμε με κόπους, που να εγγυάται το αύριο, που να οδηγεί αυτόματα με ευχολόγια σε οράματα, τάζοντας σε όλους όλα. Χρειάζεται διαρκής εγρήγορση, σκληρή δουλειά κι επιμονή για να φθάσουμε στην άλλη όχθη της νέας πραγματικότητας που χτίζουμε για την Ελλάδα. **Εμείς αποδείξαμε ότι το μπορούμε. Θα το αποδείξουμε και πάλι.**

Το συνέδριο, μας έβγαλε πιο δυνατούς. Έστειλε προς όλες τις κατευθύνσεις ένα σαφές και ευδιάκριτο μήνυμα: Προσήλωση και πίστη στο ενιαίο, το μεγάλο, το πλειοψηφικό, το πολυσυλλεκτικό ΠΑΣΟΚ. Τόσο με τις θέσεις του όσο και με τις αποφάσεις του έδειξε το δρόμο της σύνθεσης με σαφές ιδεολογικό, πολιτικό και οργανωτικό περιεχόμενο. Πράγματοποίησε ένα μεγάλο βήμα μπροστά ανατρέποντας την εικόνα του "εμείς" και "εσείς" και υιοθετώντας το "όλοι μαζί". Τώρα ο ελληνικός λαός περιμένει να κάνουμε την ενότητα και καθημερινή πράξη. Οι Ευρωεκλογές πρέπει να μας πάνε ακόμη πιο πέρα. Να φτιάξουμε από την επομένη την δυναμική της νίκης μέχρι τις εκλογές του 2000.

Μπορούμε να συστρατεύσουμε τη συντριπτική πλειοψηφία των κοινωνικών δυνάμεων. Γιατί θέλουν την Ελλάδα στην Ευρώπη ισχυρή με δυνατότητα να επηρεάζει αποφάσεις. Γιατί θέλουν ένα τρόπο ζωής, ένα επίπεδο ζωής που εμείς μπορούμε να τους εγγυηθούμε. Γιατί ξέρουν ότι καμιά άλλη πολιτική δύναμη δεν μπορεί να υπερασπισθεί αποτελεσματικότερα τα συμφέροντά μας στην Ευρώπη.

Σύντροφοι και συντρόφισσες,

Κάναμε μέχρι σήμερα πολλά. Όλα μαζί μπορούμε περισσότερα. Για μια Ελλάδα ισχυρή στην περιοχή, ισότιμη στην Ευρώπη, σύγχρονη στον κόσμο των ανοιχτών οριζόντων.

Να κάνουμε πραγματικότητα το σύνθημά μας:

Η Ελλάδα πρώτα.

Συντρόφισσες και σύντροφοι, η ομιλία του Προέδρου κατέγραψε με σαφήνεια την πορεία, τους στόχους μας, όπως επίσης και το περιεχόμενο της εκλογικής αναμέτρησης και το τί διακυβεύεται σ' αυτή την αναμέτρηση. Και έμεινε βέβαια με πάρα πολύ ειλικρίνεια και αρκετά αναλυτικό τρόπο στην κρίση που όλοι μας βιώνουμε σήμερα και που βέβαια καθορίζει σε ένα μεγάλο βαθμό και την πορεία την συνολική του χώρου μας.

Η εισήγηση που έχετε στα χέρια σας είναι μια ομόφωνη πρόταση του Ε.Γ. προς την Κ.Ε. για τις εξελίξεις και την πορεία προς τις ευρωεκλογές και έρχεται σε απόλυτη συνάφεια με τη ομιλία του Προέδρου. Κατά συνέπεια, εγώ δεν πρόκειται να σας κουράσω διαβάζοντας ή αναλύοντας παραπέρα αυτές τις θέσεις που περιέχονται.

Θα ήθελα πολύ σύντομα και περιεκτικά να σταθώ σε τέσσερα σημεία. Το πρώτο σημείο που αφορά την κρίση στο Κόσοβο, θέλω να το δω από μια οπτική που έχει σχέση με ένα χαρακτηριστικό φαινόμενο των τελευταίων ημερών.

Η πρωτοβουλία της χώρας που χθες διατύπωσε ο Πρωθυπουργός και Πρόεδρος του Κινήματος, είναι ιδιαίτερα σημαντική και στην κατάλληλη στιγμή και η στάση της ελληνικής κυβέρνησης θεωρώ ότι κάνει ένα πολύ σημαντικό βήμα, που εμείς θα πρέπει να αναδείξουμε τις επόμενες μέρες και τις επόμενες εβδομάδες στην ημερήσια διάταξη της πολιτικής ζωής, γιατί πιστεύω ότι πάνω σ' αυτή την πρόταση θα υπάρξει ένας πλούσιος διάλογος και μια μεγάλη και συντονισμένη προσπάθεια.

Θέλω όμως να σταθώ λίγο και να σχολιάσω, στο χαρακτηριστικό φαινόμενο των τελευταίων ημερών, που τείνει να γίνει κυρίαρχο, δηλαδή τον αντιαμερικανισμό ή τον αντινατοϊσμό της Δεξιάς και τον τυχοδιωκτισμό της ηγεσίας της.

Πιστεύω ότι αυτό περικλείει μια αξιοσημείωτη αντίφαση. Στην τελευταία προ ημερήσιας διάταξης συζήτηση στην Βουλή, ο κ.Καραμανλής εγκάλεσε τον Πρόεδρο γιατί δεν

παίρνει πρωτοβουλίες και γιατί είναι θεατής η ελληνική κυβέρνηση στην πορεία της κρίσης.

Χθες μετά την πρωτοβουλία που ανακοίνωσε, γιατί ήταν σαφές ότι πρωτοβουλίες παίρναμε όλο αυτό τον καιρό, αλλά την ολοκληρωμένη πρόταση που ανακοίνωσε χθες, η απάντηση του κ.Καραμανλή ήταν ότι "όλα αυτά είναι λόγια του αέρα". Αυτό είναι μια αντίφαση, γιατί μιλά κάποιος ο οποίος θα έπρεπε να έχει διατυπώσει μια άλλη πρόταση.

Ποιά είναι αυτή πρόταση; Ενας απλός αστερίσκος στην απόφαση του NATO που δεν θα εμποδίζει βέβαια τίποτα; Με την Τουρκία σε αναμονή και με την χώρα σε τεντωμένο σκοινί, η διγλωσσία για την οποία μας καταγγέλλει ο κ.Καραμανλής, δεν μπορεί παρά να είναι μια δικιά του αγλωσσία σε ότι αφορά την πρόταση.

Βέβαια είναι αμετροέπεια σε ότι αφορά την κριτική. Κόπτεται η ηγεσία της Δεξιάς για την Ευρώπη των σοσιαλιστών. Δεν είμαστε εμείς ευτυχείς από την στάση τους, ούτε με τα προοδευτικά τους αντανakλαστικά τα μέχρι τώρα. Θα έπρεπε βέβαια να αναρωτηθούμε τί οδήγησε σ' αυτή την αδυναμία την Ευρώπη.

Γιατί δεν είναι πολύ μακριά ο χρόνος που όλοι εμείς παλεύαμε και παλεύουμε συνεχώς, για την ενιαία πολιτική και αμυντική στρατηγική της Ευρώπης και στην κρίσιμη ώρα της μεγάλης επιλογής πρυτάνευσε ο πόλεμος της ντομάτας και των αγγουριών στον ιστορικό συμβιβασμό που οδήγησε στο Μάαστριχτ.

Τότε οι προοδευτικές δυνάμεις και εμείς πρωτοπόρες σ' αυτές, δίναμε την μάχη ακριβώς να ενισχυθεί η φωνή της και η αυτονομία της. Ομως, πολλές κυβερνήσεις συντηρητικές εκείνης της εποχής που καθοδηγούσαν τα πράγματα, οδήγησαν ως εδώ. Και βέβαια αυτή την πολιτική την πληρώνουμε ακόμη και σήμερα.

Επαναλαμβάνω, δεν είμαστε εμείς αυτοί που θα δώσουμε κανένα συγχωροχάρτι ή που θα νιώσουμε ευτυχείς για το αν η Ευρώπη σήμερα πράγματι στέκεται στα πόδια της. Δεν

στέκεται, το επισημαίνουμε, το τονίζουμε και δίνουμε την μάχη για να σταθεί στα πόδια της.

Ομως, δεν είναι τουλάχιστον τυχοδιωκτικό, οι συντηρητικές δυνάμεις που σήμερα στο Λαϊκό Κόμμα συσπειρώνονται υποτίθεται και μας κάνουν κριτική χωρίς να προτείνουν τίποτα άλλο και χωρίς να κάνουν κανενός είδους σοβαρή πρόταση προς τους ευρωπαϊκούς λαούς σήμερα, να καταγγέλλουν την Ευρώπη γενικά των σοσιαλιστών;

Νομίζω ότι είναι ένα θέμα που πρέπει κατά κόρον να χρησιμοποιήσουμε τις επόμενες μέρες, γιατί πέρα απ' όλα αυτά, όταν η αμετροέπεια γίνεται συνώνυμο της αγλωσσίας, ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης δεν στέκεται ασφαλώς στο ύψος των περιστάσεων, καθώς πέφτει στο κενό αυτή η προπαγάνδα, γιατί και οι πολίτες και ο λαός γνωρίζουν, έχουν γνώση της δύσκολης θέσης της χώρας, έχουν συναίσθηση -και το τονίζω αυτό- των συσχετισμών και των συμφερόντων που συγκρούονται στην περιοχή, έχουν περισσή ευαισθησία να μπορούν να κρίνουν τα όρια ανάμεσα στην τόλμη και τον τυχοδιωκτισμό, ανάμεσα στην υπεύθυνη και την ανεύθυνη στάση, ανάμεσα στην δύναμη και την ασφάλεια της πορείας του τόπου και τον ανέλεγκτο πειραματισμό κάποιων που δεν έχουν ουσιαστικά μια πρόταση να προτείνουν.

Αυτό σε ότι αφορά το πρώτο σχόλιο. Πιστεύω το κάνω αυτό από την πλευρά της πολιτικής του Κινήματος και της αντιπαράθεσης που πρόκειται να συμβεί τις επόμενες μέρες και τις επόμενες εβδομάδες και στην πορεία προς τις ευρωεκλογές.

Σε ότι αφορά τώρα το δεύτερο σημείο, το πολιτικό πλαίσιο της πορείας προς τις ευρωεκλογές. Υπάρχουν τρία καθοριστικά γεγονότα αυτής της εποχής. Το ένα είναι έξω από εμάς και επιβάλλεται σε εμάς.

Είναι το πόλεμος ή ειρήνη στην γειτονιά μας, είναι η κρίση στο Κόσσοβο, είναι η ρευστή και ανεξέλεγκτη κατάσταση που δημιουργείται και βέβαια η σταθερή γραμμή και

πρωτοβουλία της Ελλάδας να παίξει τον σημαντικό της ρόλο στην Βαλκανική, αλλά και να δώσει διέξοδο μαζί με άλλες δυνάμεις και όχι μόνη της βέβαια, προς την ειρηνική και πολιτική λύση.

Το δεύτερο θέμα που με δική μας πρωτοβουλία και σκληρή διαπραγμάτευση και μάχη κερδίσαμε, είναι η "Agenda 2000" και ότι πρόκειται να συμβεί στην χώρα τα επόμενα χρόνια στην βάση αυτού του κέρδους και αυτής της μάχης.

Και το τρίτο θέμα που είναι εσωτερικό, αλλά σημαντικό γεγονός για μας και που το διεκπεραιώσαμε με επιτυχία, είναι το Συνέδριό μας, που ανήκει βέβαια στο παρελθόν και έκλεισε αυτή η διαδικασία, αλλά που ουσιαστικά βοήθησε πραγματικά τον χώρο μας να κάνει ένα βήμα μεγάλο μπροστά.

Πιστεύω ότι αυτά τα τρία θέματα, αυτές οι τρεις πτυχές που κυριαρχούν βέβαια πιο ψηλά τα πρώτα δύο, γιατί το τελευταίο αφορά εσωτερική υπόθεση του ΠΑΣΟΚ, είναι η βάση της συσπείρωσης των δυνάμεών μας.

Είναι η βάση της συσπείρωσης πρώτα-πρώτα για τους πολίτες, γιατί μέσα από τον κίνδυνο και την ανασφάλεια, ανακαλύπτουν ξανά την πολιτική, αναζητούν διέξοδο και αναζητούν ασφάλεια και σιγουριά στην πορεία της χώρας που ασφαλώς εμείς του προσφέρουμε πολύ περισσότερο από οποιονδήποτε άλλο.

Είναι η βάση της συσπείρωσης -το δεύτερο- για την προοδευτική παράταξη και το ΠΑΣΟΚ, που εκφράζουν αξιόπιστα τα εθνικά συμφέροντα και άρα μπορούν αυτοί να δώσουν διέξοδο στην σημερινή κρίση, αλλά και την ένταξη της πορείας της χώρας στην περιοχή και στο επόμενο χρονικό διάστημα.

Και είναι τέλος για μας, για το ΠΑΣΟΚ, το Συνέδριο, που το εμφανίζει ξανά να νιώθει ενωμένο και δυνατό, να συσπειρώνει τις δυνάμεις του για να δώσει αξιόπιστα την μάχη των ευρωεκλογών, αλλά κυρίως την μάχη για τα συμφέροντα του τόπου και την πορεία του και την

αντιμετώπιση των μεγάλων κινδύνων και προβλημάτων της εποχής.

Είναι σαφές ότι σε όλη την προεκλογική περίοδο -και αυτό αφορά κυρίως το πολιτικό πλαίσιο της μάχης μας- τα θέματα αιχμής θα βρίσκονται πάντα στην πρώτη γραμμή και θα καθορίζουν σε ένα μεγάλο βαθμό και την προεκλογική μας πολιτική, όπως επίσης και τα όρια και τις προϋποθέσεις μέσα στα οποία αναδεικνύονται επιμέρους θέματα ως θέματα αιχμής, προκειμένου να υπάρξει μια ουσιαστική πολιτική αντιπαράθεση, αλλά και ανάδειξη της πολιτικής μας.

Ετσι, πιστεύω ότι μέσα σ' αυτό το κλίμα, το "πρώτα η Ελλάδα" που κατά κόρον επαναλαμβάνουμε και πιστεύω ότι όλοι συμφωνούμε, συνοψίζεται σε τρία ουσιαστικά θέματα. Από την πλευρά της Ελλάδας η Ευρώπη που θέλουμε, πρέπει η πολιτική μας θέση που από παλιά υποστηρίζαμε να ξαναρθεί στο προσκήνιο, να απαιτήσουμε και να ζητήσουμε και να διεκδικήσουμε πολιτικοποίηση των διαδικασιών της Ένωσης και αντιμετώπιση με ένα όσο γίνεται πιο ενιαίο τρόπο των προβλημάτων, αλλά και μια ταυτόχρονα δεσμική ολοκλήρωση προς αυτή την κατεύθυνση, για να μιλήσουμε στους πολίτες για την Ευρώπη που θέλουμε να είναι ενωμένη και αυτόνομη και να υπερασπίζεται τα δικαιώματα και τα συμφέροντα των λαών της.

Υπάρχει μέσα σ' αυτό το κλίμα στο "πρώτα η Ελλάδα" η κοινωνία που θέλουμε εμείς να χτίσουμε εδώ, αλλά που συνδέεται άρρηκτα με την κοινωνία που πρόκειται να χτιστεί τα επόμενα χρόνια στην πορεία της Ενωμένης Ευρώπης.

Και εμείς είμαστε αυτοί που θέσαμε από την αρχή το ζήτημα της επόμενης μέρας της ΟΝΕ και πάνω σ' αυτό πρέπει να χτίσουμε το νέο μοντέλο ευημερίας και εκεί οι θέσεις μας, έτσι όπως προσδιορίστηκαν και στο Συνέδριό μας και όπως θα εξειδικευτούν μέσα από την προεκλογική μας στρατηγική και την καμπάνια μας, θα πρέπει να

αναδειχθούν ως ένας επίσης όρος σ' αυτή την πολιτική αναμέτρηση.

Και υπάρχει βέβαια ισχυρή και σύγχρονη Ελλάδα που θέλουμε, για την οποία όλα όσα εμείς επιδιώκουμε, στοχεύουμε, αναλύουμε, παραθέτουμε και διεκδικούμε, συνιστούν μια πραγματικά συνολική και ουσιαστική πρόταση.

Το ερώτημα είναι αν εμείς το μπορούμε και γιατί εμείς το μπορούμε. Εμείς το μπορούμε γιατί με εμάς η Ελλάδα έκανε και κάνει βήματα μπροστά. Με εμάς όλες οι προοδευτικές κατακτήσεις του σύγχρονου ελληνισμού έγιναν ή γίνονται πράξεις, στην οικονομία, στο έτοιμοι για την ΟΝΕ, στην δύναμη στα Βαλκάνια, σε παράγοντα ειρήνης και συνεργασίας στην περιοχή.

Αυτό γίνεται γιατί με εμάς η Ελλάδα υπερασπίζεται, άρα διεκδικεί, πολύ περισσότερο αξιόπιστα τα ίδια της τα συμφέροντα. Αυτό επισημαίνουν οι πόροι και τα 15 δισεκατομμύρια και ας μην ξεχνάμε επιτέλους σ' αυτή την χώρα ότι τα 15 δισεκατομμύρια δεν είναι απλά η αρχή μιας προσπάθειας που ήρθε από τον ουρανό, είναι η συνέχεια στόχων που κατά καιρούς έχουμε πετύχει.

Ξεκινώντας από το μνημόνιο και την αλλαγή της θέσης μας στην ΕΟΚ τότε, φτάνοντας μετά στο ΜΟΠ, στην σύγκλιση, στο Α' και Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και τώρα στην αξιόπιστη διεκδίκηση των εθνικών συμφερόντων.

Κανείς δεν πίστευε πριν από λίγες εβδομάδες ότι μέσα στο κλίμα που έχει διαμορφωθεί στην Ευρώπη, ότι η Ελλάδα θα διασφάλιζε τόσους και τέτοιους πόρους για την επόμενη Ζετία που θα ολοκληρώσουν ένα μεγάλο άλμα προς τα μπρος της χώρας. Αρα, μετά την πρόοδο που εμείς σηματοδοτούμε και η διεκδίκηση και η υπεράσπιση των συμφερόντων της χώρας, είναι πιο αποτελεσματική με εμάς.

Και γιατί με εμάς η Ελλάδα αλλάζει όψη, η ζωή μας αλλάζει όψη, είναι ένα έργο μεγάλο που ψηφίδα-ψηφίδα

δεν φαίνεται στον καθένα μέσα στο κλίμα όλων αυτών των μηνών και των χρόνων που πέρασαν, όμως που μέσα στο σημερινό κλίμα οφείλουμε να αναδείξουμε, γιατί πραγματικά και εμείς οι ίδιοι ξαφνιαζόμαστε από την κοσμογονία που με την δική μας προσπάθεια, με τις καθυστερήσεις μας, με τα προβλήματά μας, έχουμε επιτελέσει; κάναμε σαν έργο σ' αυτή την χώρα.

Αυτά τα τρία στοιχεία, η πρόοδος, η διεκδίκηση, η υπεράσπιση των συμφερόντων το έργο, μαζί με την Ευρώπη που θέλουμε, την κοινωνία που θέλουμε, την ισχυρή και σύγχρονη Ελλάδα που διαμορφώνουμε, αποτελούν κάτω από το πλέγμα του πρώτα η Ελλάδα, το βασικό πολιτικό πεδίο, μέσα από το οποίο θα διεκδικήσουμε την ψήφο εμπιστοσύνης στην πολιτική μας, από τον ελληνικό λαό.

Θέλουμε μια ψήφο λογική, μια ψήφο πολιτική, μια ψήφο υπεύθυνη. Όχι μια χαλαρή αδιέξοδο ψήφο, όχι μια ψήφο διαμαρτυρίας.

Μια ψήφο στην ομαλή και προοδευτική επίτευξη των στόχων του ελληνισμού, μια ψήφο ενάντια στους πειραματισμούς, στις υπαναχωρήσεις και στα διάφορα επικίνδυνα πειράματα, που θα μπορούσαν να συμβούν στη χώρα μέσα από μια διαφορετική πορεία.

Πρέπει να κατανοήσουμε τελικά, ότι αυτό που το 1994 ο Ανδρέας Παπανδρέου υπέγραφε κάτω από τη γνωστή αφίσα "Εμείς οι Έλληνες έχουμε μόνο μια δυνατότητα, να πετύχουμε" μέσα από τη δική μας συνολική πολιτική και συνέχεια αυτά τα χρόνια, δίνουν το δικαίωμα στον Πρόεδρό μας να υπογράψει μια καινούργια αφίσα "Οι Έλληνες πετύχαμε πολλά, όλοι μαζί μπορούμε περισσότερα".

Και πάνω σ' αυτό τον καμβά πρέπει να εξελιχθεί όλος ο προεκλογικός μας αγώνας, επαναλαμβάνω με αιχμή στα δέματα της κρίσης στην περιοχή και της πολιτικής σ' αυτήν, διότι θα τα έχουμε συνεχώς μπροστά μας και κανείς δεν

2η ΣΥΝΟΔΟΣ
Κ.Ε.

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ ΜΑΧΗΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗΣ
Ενωμένοι στη Μάχη για την Ειρήνη στα Βαλκάνια
Όλοι μαζί για τη Νίκη στις Ευρωεκλογές

ΠΡΩΤΑ Η ΕΛΛΑΔΑ

μπορεί να ισχυριστεί ότι μπορεί να κατέβει σήμερα στον λαό και να αποσιωπήσει όλο αυτό που συμβαίνει.

Με βάση αυτά ακριβώς, αυτόν τον καμβά εμείς πιστεύουμε ότι είμαστε έτοιμοι να δώσουμε τη μάχη των Ευρωεκλογών.

Πάω τώρα στο τρίτο σημείο, που αφορά τη διάταξη των δυνάμεών μας. Έχουμε αποφασίσει ότι αμέσως μετά το Συνέδριο, όπως έχουμε προσδιορίσει τους στόχους μας και θεωρώ ότι είναι πολύ σημαντικό ότι ο Πρόεδρος σήμερα ξεκαθάρισε για μια ακόμα φορά -μονότονα το κάνει κάθε φορά και συνεχώς- ότι δεν υπάρχουν διπλές εκλογές και πάμε στην επίτευξη των στόχων μας, στη σειρά που τους έχουμε αναλύσει και τους έχουμε εμφανίσει σε όλη τη στρατηγική μας.

Το ΠΑΣΟΚ πρέπει να δώσει τη μάχη του με όλες τις δυνάμεις του για τις Ευρωεκλογές. Η συστράτευση τώρα, για ένα καθαρά πολιτικό αγώνα. Έναν αγώνα γνώσης, συνείδησης και πίστης, ότι αυτό που κάνουμε είναι το συμφέρον του τόπου και αυτό που επιδιώκουμε είναι η μοναδική αξιόπιστη λύση, για πορεία εξόδου από τα αδιέξοδα και την ολοκλήρωση των εθνικών στόχων.

Μιλάμε για ένα πραγματικό προσκλητήριο μάχης και νίκης, με πρώτα και πάντα την Ελλάδα και πάνω στο υπόβαθρο ότι όλοι μαζί οι Έλληνες μπορούμε να πετύχουμε, αυτή τη μάχη κι αυτή τη νίκη.

Στα πλαίσια αυτά, θα ήταν τουλάχιστον μικρό για το ΠΑΣΟΚ η οργάνωση του προεκλογικού του αγώνα να γίνει με τον τρόπο που κυρίως κάναμε μέχρι τα τώρα, βάζοντας απλά κάποια σχήματα σε επίπεδο αντιπροσωπεύσεων και αφήνοντας να κινηθούν οι νομοί μόνοι τους. Η μάχη αυτή πρέπει να δοθεί εκ του συστάδην.

Πρέπει να δοθεί για πρώτη φορά τον τελευταίο καιρό, μετά την εξέλιξη που είχαμε όλα αυτά τα χρόνια πόρτα-πόρτα, ή να δοθεί η μάχη του καφενείου. Έχουμε και επιχειρήματα, έχουμε και απόψεις, έχουμε θέσεις, έχουμε προτάσεις.

Αρα μπορεί πολιτικά να συσπειρωθεί το ΠΑΣΟΚ και να δώσει αυτή τη μάχη σ' αυτό το επίπεδο.

Γι' αυτό η βάση αυτής της συσπείρωσης, πρέπει να είναι ο Δήμος και η λαϊκή μας βάση. Πρέπει το προσκλητήριο ν' απευθύνεται σε όλα τα μέλη, τους φίλους, τα κοινωνικά καταξιωμένα στελέχη του ΠΑΣΟΚ του Κινήματος, σε όλες τις δυνάμεις που υπάρχουν μέσα μας και γύρω μας, στις οποίες θα καλέσουμε στα πλαίσια των τριών θεμάτων που είπαμε από την αρχή, που αποτελούν τη βάση της συσπείρωσής μας, να δώσουν αυτή τη μάχη.

Αρα το επίκεντρο της προσπάθειάς μας πρέπει να είναι η ανοιχτή εκλογική επιτροπή, που διατάσσει εκατοντάδες άτομα σε κάθε περιοχή σε κάθε Δήμο, στις αντίστοιχες Επιτροπές που θα οργανώσουν αυτή τη μάχη. Και μέσα στην εισήγηση υπάρχει μια συγκεκριμένη πρόταση γι' αυτό.

Αρα από εκεί απορρέει η ανοιχτή εκλογική επιτροπή, για να διευκολύνει ακριβώς το σύνολο των δυνάμεών μας να μπει σ' αυτή την προσπάθεια. Γι' αυτό και η διάταξη των κεντρικών Οργάνων και των νομαρχιακών, είναι λιτή και απέριπτη.

Στο κέντρο λειτουργεί η Κεντρική Επιτροπή Ευρωεκλογών, που από την προσεχή Πέμπτη θα λειτουργεί καθημερινά κάθε πρωί στο γραφείο το δικό μου, στο γραφείο του Εκτελεστικού Γραφείου στη Χαριλάου Τρικούπη.

Από τις δυο μεγάλες επιτροπές που φτιάξαμε, έχουν επιφορτιστεί κάποιοι συγκεκριμένοι σύντροφοι να συντονίσουν σε καθημερινή βάση αυτή την προσπάθεια, που έχουν σχέση με τα οργανωτικά, τη συστράτευση, τη συσπείρωση, τον τρόπο που κατανέμονται τα στελέχη στις διάφορες περιοχές και όλα αυτά.

Και γι' αυτό θα πρέπει οι σύντροφοι από το Εκτελεστικό Γραφείο, ο σύντροφος Λαλιώτης, ο σύντροφος Μωραϊτης, η συντρόφισσα Αντωνίου, ο σύντροφος Παπαδόπουλος, ο σύντροφος Νεονάκης και ο σύντροφος Σπυρόπουλος, οι σύντροφοι Τσουκάτος, Μανίκας, Λάμπρου, Πρωτόπαπας,

Κουλούρης και από την Κοινοβουλευτική Ομάδα οι σύντροφοι Ακριτίδης και Γείτονας, θα είναι σε καθημερινή βάση από την επόμενη Πέμπτη σε μια συνεχή προσπάθεια συντονισμού, αυτού του αγώνα.

Παρακάτω δεν κάνουμε μια ξεχωριστή επιτροπή σε νομαρχιακό επίπεδο, αλλά οι νομαρχιακές επιτροπές μαζί με τη γραμματεία του Νομαρχιακού Συμβουλίου, δηλαδή τους βουλευτές, τα μέλη της Κεντρικής Επιτροπής του νομού, το Νομάρχη αν έχουμε, ή τον αντίστοιχο επικεφαλής της μειοψηφίας, τον Πρόεδρο της ΤΕΔΚΝΑ αν έχουμε, ή τον αντίστοιχο επικεφαλής της μειοψηφίας, δ' αποκεντρώσουν κατευθείαν και θα συγκροτήσουν σε δημοτικές Επιτροπές Ευρωεκλογών, σε κάθε Δήμο τον εκλογικό αγώνα.

Και οι δημοτικές Επιτροπές Ευρωεκλογών θα συντονίσουν και θα λειτουργήσουν την ανοιχτή εκλογική Επιτροπή, την οποία θα συγκαλέσουν με ανοιχτή πολιτική συγκέντρωση, με καταγεγραμμένα τα μέλη που θα συμμετάσχουν για να είναι και η βάση και ο πυρήνας της ίδιας της ανασύστασης και της πορείας, της Οργάνωσής μας μετά.

Γιατί όπως είπαμε και στο Συνέδριο αυτοί που θα δώσουν πραγματικά και ουσιαστικά την πολιτική μάχη πόρτα-πόρτα ή τη μάχη του καφενείου, θα είναι αυτή η βάση που θα δώσει τη συνέχεια, την αναζωογόνηση της πολιτικής διαδικασίας, στο ίδιο μας το Κίνημα.

Μ' αυτό τον τρόπο η προεκλογική περίοδος χωρίζεται σε δυο φάσεις. Η πρώτη φάση είναι η συγκρότηση αυτών των Επιτροπών με ανοιχτές συγκεντρώσεις σε κάθε Δήμο που θα είναι οι πρώτες 3 εβδομάδες και οι επόμενες 5 εβδομάδες, θα είναι η καθαρή προεκλογική περίοδος, με όλα όσα συνδέουν την διαδικασία της προεκλογικής περιόδου, ανοιχτές συγκεντρώσεις, επιμέρους εκδηλώσεις, επαφή και σταθερή παρουσία στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, θέματα που αφορούν τη συνεργασία με τους φορείς, διακομματικές εκδηλώσεις και όλα αυτά, που έχουν σχέση με μια προεκλογική περίοδο, που θα

οργανώσει η δημοτική Επιτροπή εκλογών σε κάθε Δήμο, με την παρουσία και τον συντονισμό της Νομαρχιακής Επιτροπής.

Γι' αυτό τα μέλη της Κεντρικής Επιτροπής, οι βουλευτές θα δουλέψουν στους νομούς τους κατεξοχήν, δηλαδή θα είναι η αιχμή του δόρατος σ' αυτή την αναμέτρηση σε κάθε νομό, δεν έχουμε σταυρό, έχουμε μπροστά μας μια πολιτική μάχη, όπλα έχουμε, νομίζω ότι είναι καιρός να βγούμε σε όλα τα πεδία, από χωριό σε χωριό και από πόλη σε πόλη, να διεκδικήσουμε αυτή τη μεγιστοποίηση των δυνάμεών μας ενόψει των Ευρωεκλογών.

Ταυτόχρονα η Κεντρική Επιτροπή κι εδώ είναι το τελευταίο σημείο που θέλω να δίσω για να τελειώσει, θα πρέπει να λειτουργήσει μ' ένα διαφορετικό τρόπο από ότι μέχρι τα τώρα. Κατ' αρχήν έχουμε μπροστά μας ανοιχτά στοιχεία.

Τα Κλιμάκια που έχουμε καταλήξει και σήμερα θα σας ανακοινωθούν, θα σας δοθεί μάλλον ο κατάλογος κι όποιος έχει παρατηρήσεις, μπορεί να συνεννοηθεί μαζί μας, για να υπάρξει οποιαδήποτε αλλαγή.

Τα Κλιμάκια που θα σας ανακοινωθούν είναι ανά 2 ή 1 ή 2 άτομα, της Κεντρικής Επιτροπής σε κάθε νομό. Θ' αναλάβουν το βάρος όλης αυτής της επαφής και της παρουσίας στο επίπεδο των νομών, μαζί με τους βουλευτές της Κεντρικής Επιτροπής που είναι στο νομό, συν τους υπόλοιπους βουλευτές στη Νομαρχιακή Επιτροπή, όπως έχω πει προηγούμενα.

Θα πρέπει εδώ να επισημάνω το εξής: ότι αυτή η πορεία, δεν είναι ένα ξεκομμένο βήμα, δηλαδή μια εκλογική διαδικασία μόνο. Είναι και μια απόπειρα, ένα πείραμα, ένα δείγμα γραφής, μια πολιτική κινητοποίηση που θα σημάνει το πρώτο βήμα σε μια ευρύτερη πορεία, όπως έχουμε πει στο Συνέδριό μας.

Έχουμε μπροστά μας μια πολιτική μάχη, που οφείλει να πολιτικοποιήσει και μόνο μαζί με τη κοινωνία μπορεί να γίνει αυτό κι όχι από εσωκομματικές διαδικασίες και μέσα

στο καμίνι αυτής της μάχης, την ίδια μας την Οργάνωση και τις δυνάμεις της.

Εχουμε μετά το στοίχημα της συλλογικής διεύθυνσης και της ανασύστασης των συλλογικών Οργάνων σε όλα τα επίπεδα του Κινήματος. Εχουμε μια άλλη σχέση με την αναζωογόνηση της πολιτικής διαδικασίας που πρέπει να κάνουμε. Εχουμε μια άλλη σχέση που πρέπει να διαμορφώσουμε με την πολιτική και άρα με την Κυβέρνηση και τα μαζικά Κινήματα.

Μην ξεχνάτε ότι τις τελευταίες εβδομάδες και τους τελευταίους μήνες έχουμε εξελίξεις στο συνδικαλιστικό Κίνημα και πρέπει να επεξεργαστούμε μια καινούργια γραμμή, που έχει σχέση με τη στάση του ΚΚΕ αλλά και άλλων δυνάμεων, όπως επίσης και τους καινούργιους στόχους που βάζει η χώρα στην καινούργια συγκυρία.

Όλα αυτά, μαζί με τις αποφάσεις του Συνεδρίου μας και την επικύρωση των αλλαγών στο Καταστατικό του, θα υπάρξει μετά τις Ευρωεκλογές μια εισήγηση του Προέδρου και του Εκτελεστικού Γραφείου για να εισηγηθούν ένα συνολικό πρόγραμμα ανασύνταξης των δυνάμεών μας, μέχρι το τέλος του χρόνου, άρα τον προγραμματισμό που θα γίνει αμέσως μετά, μέχρι το τέλος, που θα είναι το δεύτερο μεγάλο βήμα, σ' αυτή την πορεία και πριν να δώσουμε την τελική μάχη για τις Εθνικές Εκλογές.

Εγώ νομίζω σύντροφοι, ότι αυτή η περίοδος είναι πάρα πολύ δύσκολη, ίσως είναι αρκετά ρευστή. Είναι όμως αρκετά γόνιμη για μας. Το ΠΑΣΟΚ πάντοτε διακρινόταν στα δύσκολα.

Εγώ είμαι πολύ πιο αισιόδοξος σ' αυτή την φάση, γιατί παραμερίζουμε τα δευτερεύοντα, γιατί αποφασίσαμε να λειτουργήσουμε πιο συνθετικά και ουσιαστικά, γιατί θέλουμε όλοι μαζί να δώσουμε τη μάχη και να νικήσουμε.

Και άρα το μέλλον δεν διαγράφεται τόσο σκοτεινό όσο πριν. Αντίθετα διαγράφεται αρκετά καλό, κυρίως για τη

χώρα βέβαια, γιατί αυτό είναι το πρώτο και δευτερευόντως για τις ίδιες μας τις δυνάμεις και το Κίνημά μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ

Σύντροφοι αρχίζει η διαδικασία. Ποιοί σύντροφοι δέλουν να δηλώσουν συμμετοχή για να μιλήσουν;

Ανοίγεται κατάλογος
ομιλητών

Ο σύντροφος Παρασκευάς Αυγερινός έχει τον λόγο.

Σύντροφοι, ζήτησα να μιλήσω ως Γραμματέας του Τομέα των Διεθνών Σχέσεων, επειδή το θέμα του Κόσοβου, που γι' αυτό θα μιλήσω, το παρακολουθώ 11 χρόνια, το παρακολουθώ και από την όψη και από την κόψη, υπήρξα για 5 χρόνια Πρόεδρος της αντιπροσωπείας του Κοινοβουλίου του Ευρωπαϊκού για τη σχέση του με την πρώην Γιουγκοσλαβία, έζησα όλη την ιστορία από το 1989 μέχρι το 1994 και ήθελα γι' αυτό να πω λίγα πράγματα για το Κόσοβο.

Σε ότι αφορά την εισήγηση, ήθελα μονάχα να πω στο Α' Κεφάλαιο, στην 3η παράγραφο, η Ελλάδα προτείνει τη μοναδική αξιόπιστη λύση: Για το ευρεία αυτονομία του Κόσοβο στα κρατικά πλαίσια της Γιουγκοσλαβίας, όχι αλλαγή συνόρων. Δεν ανήκω σ' αυτούς που πιστεύω ότι μπορεί να γίνει κάτι τέτοιο, δεν τρέφω αυταπάτες. Αυτό είναι καλό να το λέμε, πόσο όμως μπορούμε να το πιστεύουμε.

Και στην τρίτη (-) παύλα επίσης της ίδιας παραγράφου, εγώ δεν ξέρω στην ιστορία να είχαμε επιστροφή προσφύγων, δεν έγινε ποτέ κάτι τέτοιο και μην αναφερόμαστε στο παράδειγμα της Βοσνίας. Η Βοσνία τριχοτομήθηκε. Σε ότι αφορά δε τους Σέρβους που έφυγαν από τις περιοχές που έμεναν στην Κροατία δεν γύρισε κανείς και δεν πρόκειται να γυρίσει κανείς.

Και σε ένα κομμάτι ακόμα, για να τελειώσω με την εισήγηση. Επειδή αναφέρουμε συνέχεια την κοινή εξωτερική πολιτική, ήθελα να πω, ότι είναι ένα θέμα που δεν μπορούμε να το λέμε τόσο εύκολα. Εξωτερική πολιτική σημαίνει η διασφάλιση των εθνικών συμφερόντων, άπτεται της εθνικής ανεξαρτησίας και τα συμφέροντα τα εθνικά δεν ταυτίζονται στους 15.

Και γι' αυτό το λόγο θα ήθελα να συζητήσουμε αυτό το θέμα, να διαμορφώσουμε μια άποψη, τι σημαίνει για μας κοινή εξωτερική πολιτική. Επειδή ακριβώς το λέω, γιατί ταυτίζεται με την κοινή άμυνα και η κοινή άμυνα από την ώρα που θα είναι το ΝΑΤΟ και δεν θα υπάρχει ανεξάρτητη

στην Ευρώπη, καταλαβαίνετε τι σημαίνει αυτό το πράγμα και πόσο μπορεί να πιστεύουμε, ότι μπορεί ποτέ να υπάρξει κοινή εξωτερική πολιτική.

Τώρα πρέπει να συνηθίσουμε την ιδέα της μακράς συγκρουσιακής περιπέτειας που ξεκίνησε στα Νότια Βαλκάνια και νομίζω, ότι θα πάει πολύ πιο μακριά και από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, τόσο τουλάχιστον προσδιορίζουν οι αγγλικές εφημερίδες, αυτό δεν τελειώνει.

Από το 1992 είχα πει τότε και εδώ και στο Κοινοβούλιο το Ευρωπαϊκό και στις εκδόσεις μου όταν ακόμα μιλούσα και έλεγα, ότι η διάλυση της Γιουγκοσλαβίας δεν περνάει από ειρηνικό δρόμο και όταν επίσης είχα πει, ότι έκρηξη στο Κόσοβο σημαίνει διεθνοποίηση και το έλεγα συνεχώς έκτοτε εδώ και 10 χρόνια.

Είχα πει, ότι αλίμονο αν η έκρηξη εκείνη στο Κόσοβο δεν έχει από πριν ελεγχθεί. Και αυτό ακριβώς δεν έγινε, ήρθαν όλοι την τελευταία στιγμή να λύσουν το θέμα με τον τρόπο που ξεκίνησαν. Και ό,τι δεν κατάφερε η Αστυνομία του Μιλόσεβιτς και οι παρακρατικές οργανώσεις με τους μασκοφόρους και οι προκλήσεις του UCA εδώ και ένα χρόνο περίπου, το κατάφερε το NATO μέσα σε μια εβδομάδα.

Η ιστορία του Κόσοβο ξεκινάει εδώ και 600 χρόνια, δεν είναι τωρινό. Και βέβαια 600 χρόνια αναπτύχθηκε εκεί πέρα και το Αλβανικό στοιχείο και το ξεχνάμε. Δεν είναι μονάχα η σύγκρουση και η μάχη του Κόσοβο, δεν είναι μονάχα τα Ιερά και τα Οσια των Σέρβων, που εκεί χαλυβδώνουν την εθνική τους συνείδηση και δεν δέχονται να μιλήσουν γι' αυτό. Υπάρχει όμως και μια ιστορία Αλβανικού πολιτισμού, γιατί ουσιαστικά το κέντρο των Αλβανών δεν είναι τα Τίρανα είναι Πρίστινα.

Ετσι από εκεί και πέρα οι συγκρούσεις ήταν συνεχείς. Οι μεγάλες συγκρούσεις έγιναν στην περίοδο της Κατοχής. Άλλες συγκρούσεις ξεκίνησαν μετά από μια ησυχία που επέβαλε το καθεστώς του Τίτο το 1982 μετά τον θάνατο

του Τίτο, τότε που ο στρατός ο Ομοσπονδιακός έπνιξε το αίμα αυτή την εξέγερση.

Και η μεγάλη καταστολή το 1988 όταν ο Μιλόσεβιτς αποφάσισε να καταργήσει την αυτονομία και να σταματήσει πια ουσιαστικά το Σύνταγμα του 1974 που έδινε την απόλυτη αυτονομία στους Κοσοβάρους, κλείνοντας τα σχολεία, τις εφημερίδες, τα ραδιόφωνα, έδιωξε τους γιατρούς από τα Νοσοκομεία, έκλεισε την Ακαδημία τους.

Και από εκεί και πέρα έβλεπε κανείς πια μια κατάσταση κατοχής, έπρεπε κανείς να είχε πάει στο Κόσοβο για να δει -γιατί εγώ έχω ζήσει την Κατοχή, ήταν όμοια η εικόνα- τα τακνς απέξω από τις πόλεις και μέσα στις πόλεις τις περιπόλους των στρατιωτών.

Όταν ζήτησα μάλιστα να μου δώσουν στα ξενοδοχεία αίδουσα για να συζητήσω με τους εκπροσώπους των κομμάτων των Αλβανικών δεν μου έδινε κανένα. Κανένα δεν μου έδινε ξενοδοχείο αίδουσα να συζητήσουμε κάθε φορά που πήγαινα εκεί.

Ετσι, ήταν μια ιστορία που δεν μπορούσε να συνεχιστεί. Πίστευα κι εγώ στην αρχή και είχαν την ψευδαίσθηση ότι μπορούσε να ξαναγυρίσει το Σύνταγμα του 1974 του Τίτο. Όμως αυτό ξεπεράστηκε και από την πλευρά των Σέρβων κανείς πια δεν το δέχεται και από την πλευρά των Κοσοβάρων, γι' αυτό και δεν έχω καμία αισιοδοξία ότι μπορεί το θέμα του Κόσοβο να λυθεί είτε έτσι, είτε αλλιώς. Δεν νομίζω και δεν πιστεύω ότι θα λυθεί ποτέ το θέμα του Κόσοβο, τουλάχιστον στα άμεσα χρόνια, στα λίγα χρόνια που μπορεί κανείς να ελπίζει, δεν ξέρω πόσο μπορεί αργότερα.

Το Σύνταγμα του 1974 ήταν μια λύση, γιατί ο Τίτο είχε χωρίσει την Ομοσπονδιακή Γιουγκοσλαβία σε έξι Δημοκρατίες και δύο Αυτόνομες Περιοχές ισότιμες. Υπήρχαν, δηλαδή στο "Presidium" ήταν οι 9 που συμμετείχαν, ήταν οι 6 Πρόεδροι των Ομοσπονδιακών

Δημοκρατιών, οι 2 Πρόεδροι των Αυτόνομων Περιοχών και ο Γραμματέας της Λίγκας της Κομμουνιστικής. Αυτοί οι 9 ήταν ισότιμοι στη λειτουργία τους και οι περιοχές οι Αυτόνομες με τις Δημοκρατίες ήταν επίσης ισότιμες. Μόνο που στην εναλλαγή της ετήσιας Προεδρίας δεν προήδρευαν οι Πρόεδροι των 2 Αυτόνομων Περιοχών, προήδρευαν μόνον οι 6 των Δημοκρατιών.

Για να τελειώνω, ήθελα απλά να επισημάνω τα επόμενα βήματα που βλέπω, τα οποία δεν είναι καθόλου αισιόδοξα. Είναι πέντε θέματα που εκκρεμούν ακόμα στο χώρο της Ν.Α. Βαλκανικής. Δεν ξέρω με ποιά σειρά θα έρδουν. Το ένα όμως θα είναι οι χερσαίες επεμβάσεις. Δεν το καταλαβαίνω αυτό, γιατί χερσαία επέμβαση σημαίνει μέτωπο και μέτωπο με ποιόν;

Από την άλλη μεριά σημαίνει να φτιάξουμε ένα δύλακα για να βάλουμε μέσα τους πρόσφυγες, που σημαίνει δεν θα πάνε στη χώρα τους. Αλλά αυτό για πόσο καιρό, για 10 χρόνια, για 20, για 100 χρόνια θα μένει εκεί πέρα ο στρατός κατοχής;

Γι' αυτό κι αυτό που έχω να πω μονάχα είναι, ότι αυτό είναι χωρίς καμιά προοπτική να προσφέρει κάτι, ενώ ταυτόχρονα πρέπει να ξέρετε όλοι, ότι όσοι πάνε εκεί, τα παιδιά που θα πάνε εκεί, δεν πρόκειται να γυρίσει κανένα στο σπίτι του.

Το δεύτερο θέμα είναι οι συνέπειες της διχοτόμησης που τελικά φαίνεται ότι εκεί θα πάνε το Κόσοβο. Τις ξέρετε τις συνέπειες. Ταυτίζονται με την διάλυση της FYROM και καταλαβαίνετε τι σημαίνει αυτό για μια χώρα που αποτελεί ένα αμορτισέρ στην περιοχή και αμβλύνει τις πλήξεις, πόσο απαραίτητο είναι. Αυτό το πράγμα δε αν γίνει, αυτόματα έχουν πια αλλαγή συνόρων και αυτό σημαίνει ότι στα Νότια Βαλκάνια αμφισβητούνται τα σύνορα. Γι' αυτό ακριβώς είναι το μεγάλο θέμα.

Εγώ χειροκροτώ την ελληνική θέση, την φωνάξαμε την ελληνική θέση έξω, την λένε, αλλά δεν την πιστεύουν οι Ευρωπαίοι. Όπως τον καιρό που συγκρουόμουνα κάθε φορά έξω για το Κόσοβο και για την διάλυση της

Γιουγκοσλαβίας είχαν την ίδια με σήμερα λογική και είδατε το προχθεσινό αποτέλεσμα της ψηφοφορίας σε ένα ψήφισμα για το Κόσοβο, που ψηφίσαμε μόνο 78 κατά του ψηφίσματος, ένα άθλιο ψήφισμα, 350 πόσοι ψήφισαν υπέρ του ψηφίσματος και οι 29 που έκαναν αποχή, έκαναν αποχή γιατί δεν ήταν πολύ σκληρό το ψήφισμα.

Το τρίτο θέμα είναι Μόντε Νέγκρο. Φαίνεται ότι έχουν αποφασίσει να το ξεκόψουν και αυτό σημαίνει εμφύλιο πόλεμο. Εκεί η δύναμη του Μπουλάντοβιτς είναι πολύ μεγάλη σε ότι αφορά τις σχέσεις με την Γιουγκοσλαβία. Ο Τσουγκάνοβιτς ναι, είναι σε άλλη λογική. Και μην ξεχνάτε πως δεν επιβιώνει μόνο του το Μόντε Νέγκρο, έχει δε τεράστιες, πολύ μεγάλες δυνάμεις μειονοτικές και Αλβανούς και Σέρβους.

Το τέταρτο θέμα είναι η Βοσνία. Τίποτα δεν έχει λήξει εκεί. Από την ώρα που θα φύγει ο ειρηνευτικός στρατός δεν έχει κανένα λόγο και το λένε άλλωστε, τόσο η Σέρβικη Δημοκρατία θα ενταχθεί στη Σερβία, δεν έχει λόγο να μην ενταχθεί, είναι το ίδιο, όπως επίσης και η Κροάτικη.

Και το θέμα πια που μένει, είναι τι θα γίνει με τον μουσουλμανικό δούλακο. Και το πέμπτο θέμα, που δεν σημαίνει ότι ιεραρχικά είναι πέμπτο ή θα έρδει πέμπτο, είναι το θέμα της Βοϊβοντίνια. Όπως το Κόσοβο ήρθε τώρα, θα έρδει και η Βοϊβοντίνια μεθαύριο για την πλήρη διάλυση της Σερβίας.

Δεν είναι τυχαίο ότι βομβαρδίζουν και έχουν γκρεμίσει όλα τα γεφύρια του Νόβισαντ, γιατί; Απομονώνουν τελείως, μα τι στρατηγικό στόχο έχει το Νόβισαντ σε σχέση με το Κόσοβο, μιλάμε για το Βορρά.

Και ήδη έχουν αρχίσει και οι εφημερίδες οι Ουγγρικές να αναφέρουν πια τις διεκδικήσεις και είναι ένα θέμα από τα μεγάλα θέματα που είναι ακόμα σε εκκρεμότητα και που αποτελούν κι αυτά τη φωτιά που καίει στα Βαλκάνια κι εμείς βέβαια είμαστε στην καρδιά της φωτιάς.

Αυτά ήθελα να σας πω κι ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ Ο σύντροφος Τσοχατζόπουλος έχει το λόγο.

Α.ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

Συντρόφισσες και σύντροφοι, δεν είχα την πρόθεση να μιλήσω σήμερα. Βλέποντας όμως ένα σχετικά υποτονικό κλίμα που εκφράζεται και με την μη παρουσία τώρα που τελειώνουμε την συνεδρίαση πολλών μελών της Κ.Ε., από την άλλη μεριά ανταποκρινόμενος στην πρόκληση ορισμένων συντρόφων και συντροφισσών, που είπε δεν είναι δυνατόν να μην υπάρξει διάλογος πάνω σε ορισμένα κρίσιμα θέματα που μας απασχολούν, θα ήθελα να καταθέσω ορισμένους προβληματισμούς αναγκαίους για να συνειδητοποιήσουμε πόσο διαφορετικά είναι τα χαρακτηριστικά της περιόδου την οποία διανύουμε τώρα, μετά το Συνέδριο του ΠΑΣΟΚ, με την περίοδο πριν από το Συνέδριο.

Πιστέψαμε και νομίζω αυτό ήταν το μήνυμα με το οποίο βγήκαμε όλοι μετά το Συνέδριο, ότι θα μπορούσαμε αξιοποιώντας το περιεχόμενο των πολιτικών μας, το αποτέλεσμα της δουλειάς μας, να στρατευτούμε σε μια συνολική και ενιαία κινητοποίηση, στην βάση των αποφάσεων του Συνεδρίου, το ενιαίο μεγάλο ΠΑΣΟΚ, για να αντιμετωπίσουμε στην βάση αυτών των πολιτικών στόχων που είχαν να κάνουν με την πορεία της Ελλάδος τα τελευταία 4 χρόνια, την πρόκληση των εκλογών.

Και με θετική πιστεύω προοπτική, να λάβουμε μέρος συνολικά και μαζικά σ' αυτό τον αγώνα. Όμως, τα γεγονότα του Κόσοβου, τα γεγονότα της Γιουγκοσλαβίας, έχουν επισκιάσει πλέον όλη αυτή την περίοδο μετά το Συνέδριο και δυστυχώς η προοπτική ειρηνικής γρήγορης επίλυσης του προβλήματος δεν είναι ορατή.

Και αυτό σημαίνει ότι υπάρχει ενδεχόμενο μέχρι και τις εκλογές να βρισκόμαστε κάτω από την σκιά, την επήρεια και το κλίμα αυτής της πολεμικής αντιπαράθεσης μεταξύ

ΝΑΤΟ και Γιουγκοσλαβίας που πραγματοποιείται αυτές τις εβδομάδες και εκεί βέβαια αλλάζουν ριζικά τα πράγματα.

Και έχουμε ευθύνη και υποχρέωση με βάση αυτή την εξέλιξη, να συνειδητοποιήσουμε ότι πλέον δεν θα κριθεί και η εκλογική αντιπαράθεση στις ευρωεκλογές αποκλειστικά και μόνο από τα αποτελέσματα και τις επιτυχίες της πολιτικής μας σε όλους τους τομείς όπως παρουσιάστηκαν προηγουμένως και από τον Πρόεδρο, αλλά σε ένα μεγάλο ποσοστό θα επικυριαρχήσει στη δική μας στάση, στη δική μας παρέμβαση και στη δική μας προοπτική που θα προσφέρουμε στον λαό και τον τόπο, το τί θα γίνει μ' αυτό το γεγονός.

Το τί στάση θα κρατήσουμε εμείς πολύ περισσότερο, είναι το δεύτερο μέρος της προϋπόθεσης στην οποία πρέπει να απαντήσουμε. Και βέβαια, πρέπει να πω κάτι που ειπώθηκε και από άλλους ομιλητές, στο διάστημα που πέρασε τις 22, 23 μέρες της σύγκρουσης αυτής, η κυβέρνηση πραγματικά και το ΠΑΣΟΚ γενικότερα, έδειξαν νομίζω μια πολύ καθαρή και υπεύδυνη στάση στην αντιμετώπιση του όλου θέματος.

Διότι έγκαιρα ξεκαθάρισε το ΠΑΣΟΚ, όχι τώρα, εδώ και ενάμιση χρόνο περίπου, την στρατηγική την οποία ακολουθεί για την αντιμετώπιση της κρίσης της Γιουγκοσλαβίας. Προσωρινή κατάληξη η σύγκρουση στο Κόσοβο, μιας μάκρας πορείας που έχει ξεκινήσει εδώ και αρκετά χρόνια, έχει να κάνει με την τελική διαμόρφωση των κρατών που προέρχονται από την διάλυση της παλιάς Γιουγκοσλαβίας, το ότι η υπόθεση στο Κόσοβο συνδέεται και με τα μελλοντικά σχέδια της Σερβίας και της Νέας Γιουγκοσλαβίας για τον τρόπο τελικής διαμόρφωσης στην βάση της πολιτικής Μιλόσεβιτς που ήθελε το εθνικό κράτος Σερβία ως κατάληξη της παλιάς Γιουγκοσλαβίας όπως πολύ καλά τα ανέφερε ο Παρασκευάς Αυγερινός, είναι πάρα πολύ σαφές.

Ομως, δεν περιλαμβάνει μόνο το Κόσοβο ως τελική κατάληξη αυτού του σχεδιασμού. Περιλαμβάνεται και η

ρύθμιση τελικά της Βοσνίας Ερζεγοβίνης, η οποία όπως σωστά ειπώθηκε, δεν έχει ξεκαθαριστεί, παρά το ότι 60 χιλιάδες στρατιώτες και τον τελευταίο καιρό 40 χιλιάδες στρατιώτες από 44 κράτη, εγγυώνται την ασφάλεια και την ειρήνη στην περιοχή, όχι όμως την λύση του πολιτικού προβλήματος της διάλυσης της Βοσνίας Ερζεγοβίνης.

Επομένως, χωρίς να θέλω να επεκταθώ σε πολλά πράγματα, θα ήθελα να τονίσω αγαπητές συντρόφισσες και σύντροφοι, ότι ενώ είναι πολύ σωστή η διάταξη δυνάμεων την οποία ανέφερε ο Γραμματέας, πάρα πολύ αναγκαίο να κινητοποιηθεί όλο το ΠΑΣΟΚ με ένα συγκεκριμένο τρόπο, αυτό που από την μεριά μου θέλω να τονίσω, είναι τα επιχειρήματα και η πολιτική την οποία πρέπει να ξαναφέρουμε στο τραπέζι και μάλιστα πολιτική η οποία έχει να κάνει με την εθνική στρατηγική ΠΑΣΟΚ, μια πολιτική η οποία έχει να κάνει ολοκληρωμένα με τις αντιλήψεις μας για τον ρόλο της Ελλάδος στην περιοχή και στα Βαλκάνια, για τον ρόλο της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Μια πολιτική που θα αναλύεται και θα κάνει αξιόπιστες και προπαντός θα διεκδικεί την στήριξη αυτών των αξιόπιστων επιλογών από τον ελληνικό λαό, διότι πρέπει να πείσουμε την εθνική στρατηγική, τμήμα της οποίας υλοποιούμε αυτή την περίοδο, απαντούμε σωστά στις κρίσεις, στα προβλήματα και στις προκλήσεις. Αυτό είναι το ζητούμενο.

Και βέβαια, πρώτα απ' όλα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε τις σχέσεις μας με όλους αυτούς τους συλλογικούς δεσμούς, τους διεθνείς οργανισμούς, στους οποίους συμμετέχουμε και αν και κατά πόσο η συμμετοχή μας σ' αυτούς μας βοηθάει στην αντιμετώπιση της κρίσης και του προβλήματος που υπάρχει στα Βαλκάνια ή όχι.

Ακουσα ορισμένες κριτικές και πάρα πολύ σωστά, σέβομαι απόλυτα τις απόψεις και συμφωνώ με πάρα πολλές απ' αυτές τις απόψεις, για τα προβλήματα που υπάρχουν σήμερα στην εικόνα την ιδεολογική και την πολιτική του

ευρύτερου ευρωπαϊκού σοσιαλιστικού κινήματος, δεν την αμφισβητώ.

Ακουσα με πολύ ενδιαφέρον την κριτική η οποία γίνεται στον δεσμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην συμπεριφορά των 13 Ευρωπαίων σοσιαλιστών Πρωθυπουργών στο πλαίσιο της σημερινής Ευρωπαϊκής Ένωσης και υπάρχει πάρα πολύς χώρος για κριτική, όταν βλέπει κανείς τελικά την αδυναμία της Ευρωπαϊκής Ένωσης να παρέμβει με μια δική της πολιτική πρόταση στα γεγονότα. Μέχρι στιγμής τουλάχιστον ακόμη.

Ομως, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε σε μια σειρά από τέτοιους διεθνείς οργανισμούς, ποια είναι η θέση μας. Είναι δυνατόν εμείς λόγω της όποιας κριτικής κάνουμε, να σκεφτούμε ότι δεν θα παλέψουμε μέσα απ' αυτούς τους δεσμούς για την διαμόρφωση εκείνης της πολιτικής που είναι αναγκαία για να αντιμετωπίσουμε τα θέματα αυτά;

Είναι δυνατόν να φανταστεί κανείς ότι έξω από το Ευρωπαϊκό Σοσιαλιστικό Κίνημα θα μπορέσει να παλέψει για αλλαγή αυτών των αδυναμιών που υπάρχουν σήμερα, στην αντιμετώπιση του συγκεκριμένου προβλήματος που είναι θέμα ασφάλειας, σταθερότητας και ειρήνης και δημοκρατίας τελικά στην περιοχή;

Είναι δυνατόν να πιστέψει κανείς ότι μπορείς έξω από την Ευρωπαϊκή Ένωση να παλέψεις για όλα αυτά τα πολύ αξιόπιστα κατατέθηκαν εδώ πέρα ως κριτική και ως ενδεχόμενες αρνητικές εξελίξεις από συντρόφους που δεν έχει σημασία τώρα αν είναι εδώ ή δεν είναι και έχουν να κάνουν με τον ρόλο και την προοπτική του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, έχουν να κάνουν με τον ρόλο του ΝΑΤΟ, έχουν να κάνουν με την παγκόσμια ασφάλεια, ειρήνη, εάν και κατά πόσο είναι εφικτό σήμερα να υπάρξουν τέτοιοι δεσμοί.

Και βέβαια πρέπει να υψώσει κανείς την φωνή του και μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και μέσα στο ΝΑΤΟ και οπουδήποτε αλλού, για την διασφάλιση του Οργανισμού

Ηνωμένων Εθνών ως ενός φορέα που πραγματικά έχουν οι λαοί να διατηρήσουν ως το κέντρο του παγκόσμιου διεθνούς δικαίου, της παγκόσμιας νομιμότητας και αρχών πάνω στις οποίες πρέπει να στηρίζουμε, ενώ την ίδια στιγμή βλέπουμε ότι γίνεται προσπάθεια, δεν μπορεί να το αποκλείσει κανείς, υποκατάστασης του ρόλου αυτού του διεθνούς οργανισμού, με την ανάδειξη συγχρόνου ενός νέου ρόλου στον δεσμό του ΝΑΤΟ ως ένα δεσμό ο οποίος φιλοδοξεί σύμφωνα με τις προτάσεις που υπάρχουν και τις αντιδικίες, να διεκδικήσει ρόλο αυτοτελούς παρέμβασης στην βάση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όχι μόνο στον χώρο τον ευρωατλαντικό, αλλά ευρύτερα στην περιοχή.

Σαφώς υπάρχουν αυτοί οι κίνδυνοι. Ομως είναι δυνατόν να τους παλέψεις έξω απ' αυτή την υπόθεση; Έξω απ' αυτό τον χώρο; Αρα, εκείνο το οποίο χρειάζεται είναι καθαρές πολιτικές. Είναι συγκεκριμένες πολιτικές για τον κάθε έναν συλλογική δεσμό μέσα στον οποίο βρισκόμαστε, με βάση όμως τη δικιά μας εθνική στρατηγική, τις δικές μας αντιλήψεις, τις δικές μας προτάσεις, για το πως πρέπει να αντιμετωπιστούν τα θέματα.

Και εάν μεν αφορά η θέση μας θέματα αρχών, όπως π.χ. το τί θα γίνει αύριο με τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών, πρέπει πραγματικά και η κυβέρνηση το πράττει και προσπαθεί, να καταθέσει την δική μας άποψη και να παλέψει μέσα από το Ευρωπαϊκό Σοσιαλιστικό Κόμμα και μέσα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, αυτή η άποψη να γίνει αποδεκτή.

Και βλέπουμε ότι προχωρεί, διότι διεκδικείται και στην τελευταία πρόταση π.χ. που κατέθεσε η γερμανική προεδρία για μία ειρηνική λύση του προβλήματος του Κοσόβου, η αναβάθμιση του ρόλου του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Ομως και ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών έχει τις πάγιες αδυναμίες, τις ενγενείς, οι οποίες καταγράφηκαν τα τελευταία χρόνια μέσα από συγκεκριμένη συμπεριφορά και επιλογή συγκεκριμένων χωρών.

Το ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής δεν στήριξαν και δεν πολυσυμπαθούν πλέον ως αποκλειστικό κέντρο δικαίου σε παγκόσμιο επίπεδο τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών είναι σαφές, απ' την στάση την οποία τήρησαν τα τελευταία χρόνια.

Και το ότι αυτή τη στιγμή, έρχονται μέσα στο ίδιο το NATO ν' αναφέρουν μεν ότι θα λειτουργήσει το NATO ως συλλογικός δεσμός στο πλαίσιο των αρχών του ΟΗΕ, παράλληλα με τους Οργανισμούς του ΟΑΣΕ, το Συμβούλιο της Ευρώπης και μια σειρά άλλους Οργανισμούς, απλά δείχνει την αναγκαιότητα να το χρησιμοποιήσει, όμως και μέσα στο NATO υπάρχει προβληματισμός και σύγκρουση, σε ποιο βαθμό τελικά θ' αποτελέσει η πολιτική του NATO, δυνατότητα ξεχωριστής λειτουργίας, ανεξάρτητης από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών, ή τελικά, μόνο με πλήρη διασφάλιση της νομιμότητας και της εντολής, του mandate όπως λέγεται, από τον ΟΗΕ ως βάση, νόμιμης παρέμβασης και λειτουργίας του NATO σε οποιοδήποτε σημείο του κόσμου, ως Οργανισμός συλλογικής ασφάλειας, σταθερότητας και ειρήνης.

Και το ότι μόνο μέσα από αυτούς τους Οργανισμούς μπορεί να παλέψει κανείς για την προώθηση τέτοιων στρατηγικών στόχων, νομίζω είναι εξίσου σαφές και για έναν άλλο λόγο.

Αγαπητοί συντρόφισσες και σύντροφοι, επειδή μεδαύριο θα βρεθεί ο Πρωθυπουργός στην Ουάσιγκτον στη Σύνοδο Κορυφής του NATO και ο Υπουργός Εξωτερικών και ο Υπουργός Αμύνης, πρέπει τουλάχιστον σε εμάς εδώ μεταξύ μας, να είναι καθαρό ότι βρισκόμαστε στο NATO όχι γιατί η Ελλάδα είναι από το 1951 μέλος, αλλά διότι σήμερα είναι αδιανόητο να σκεφτεί κανείς, ότι μπορείς να διεκδικήσεις ισότιμη θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, χωρίς να είσαι παράλληλα μέλος αυτού του Οργανισμού, συλλογικής ασφάλειας, σταθερότητας και συνεργασίας, που είναι το NATO.

Διότι σήμερα είναι αδιανόητο να σκεφθείς ότι δεν μπορείς να συμμετέχεις σ' έναν τέτοιο Οργανισμό, όταν ενδιαφέρεσαι για την προοπτική κάλυψης παγκόσμιας ασφάλειας, σταθερότητας και ειρήνης.

Ιδιαίτερα μάλιστα στις χώρες της ανατολικής Ευρώπης που όλες όπως ξέρετε, έχουν μόνο ενδιαφέρον αποκλειστικό, κατά προτεραιότητα την ένταξή τους σ' έναν διεθνή συλλογικό Οργανισμό ασφάλειας και σταθερότητας.

Και βέβαια, πρέπει εμείς ως Ελλάδα στην περιοχή να σκεφθούμε εάν και κατά πόσο είναι δυνατό να μην βρίσκεται μέσα σ' έναν τέτοιο Οργανισμό, τη στιγμή που βρίσκεται η Τουρκία μέσα, που έχει καθαρά ανταγωνιστική σχέση με την Ελλάδα σε όλη την γεωπολιτική περιφέρεια στην οποία ανήκουμε.

Και επομένως για όλους αυτούς τους λόγους, η συμμετοχή της Ελλάδας μέσα σ' έναν τέτοιο Οργανισμό ασφάλειας, είναι δεδομένη, είναι καθαρή πολιτική, δεν μπορεί να μπει υπό αμφισβήτηση, όμως συγχρόνως έχουμε την υποχρέωση στη λειτουργία μας μέσα σ' αυτόν τον Οργανισμό, όπως και μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να προωθήσουμε την πολιτική μας στρατηγική, τις θέσεις μας, τις προτάσεις μας. Είναι ένα πολύ κρίσιμο θέμα.

Γιατί. Διότι εμείς δεν καλυπτόμαστε στο θέμα ασφάλειας ειρήνης και σταθερότητας, όπως όλες οι άλλες χώρες αποκλειστικά και μόνο από τη λειτουργία ενός τέτοιου διεθνούς Οργανισμού συλλογικής ασφάλειας όπως είναι το ΝΑΤΟ, διότι το ΝΑΤΟ δεν προστατεύει -ενώ προστατεύει για οποιαδήποτε επίθεση από οποιοδήποτε κράτος- την ασφάλειά σου από αντίστοιχο κράτος μέλος.

Και επειδή 25 χρόνια έχουμε ζήσει εδώ στην Ελλάδα και ξέρουμε πολύ καλά ότι η ασφάλεια της Ελλάδας απέναντι της Τουρκίας, είναι αποκλειστική, κυρίαρχη υπόθεση της εθνικής στρατηγικής, της εθνικής ασφάλειας και άμυνας της χώρας, άρα είμαστε η μόνη χώρα στην Ευρώπη, η οποία πρέπει συγχρόνως να έχει μια εθνική αμυντική στρατηγική

και μια στρατηγική ένταξης σε διεθνείς συλλογικούς Οργανισμούς ασφάλειας και άμυνας.

Και γι' αυτό έχει τεράστια σημασία να προωθήσουμε μέσα σ' αυτούς τους διεθνείς Οργανισμούς -όπως είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση- την αντίληψή μας για ευρωπαϊκή πολιτική άμυνας και ασφάλειας. Τη ζητούμε, τη διεκδικούμε, την προωδούμε, για πρώτη φορά έχει μπει θέμα συζήτησης, όμως οριακές οι δυνατότητες.

Κι εδώ συντρόφισσες και σύντροφοι επιτρέψτε μου να κάνω μια παρατήρηση. Άκουσα ορισμένους από σας με πόσο απογοήτευση διατυπώνουν τις κρίσεις τους για τις δυνατότητες των ευρωπαϊκών Κυβερνήσεων.

Πρέπει όμως να το συνειδητοποιήσουμε, στη φάση που περνούμε, ως συνέπεια της κρίσης στο Κόσσοβο και λόγω της στρατηγικής των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και του ΝΑΤΟ, που φαίνεται να είναι μια παρατεταμένης διάρκειας συμμετοχής σ' αυτή τη σύγκρουση, η δική μας παρέμβαση σ' αυτό το θέμα, πρέπει να είναι πάρα πολύ καθαρή και να δείξει πως ζητάμε δυο πράγματα.

Το πρώτο είναι να κάνουμε σαφές ότι οι ευρωπαϊκές χώρες συνειδητοποιούν βέβαια την τραγική συνέπεια που έχει γι' αυτές αυτή η επιμηκυνόμενη διάρκεια της κρίσης στο Κόσσοβο και που μπορεί να έχει βαρύτατα τραύματα και πλήγματα μελλοντικά για την Ευρώπη, αυτή η εξέλιξη και η μακρά διάρκεια της κρίσης.

Ομως την ίδια στιγμή, πρέπει να είμαστε αρκετά ρεαλιστές να συνειδητοποιήσουμε την αδυναμία των ευρωπαϊκών Κυβερνήσεων για μια δική τους απάντηση σ' αυτό το πρόβλημα. Πρώτον διότι η Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται σε μια φάση εξέλιξης τέτοια, που απαιτεί τη συσπείρωση όλων της των δυνάμεων, για να ολοκληρώσει την οικονομική της ενότητα και την διεύρυνση της οικονομικής της ανταγωνιστικότητας, μέσα από την ΟΝΕ και τις προοπτικές της.

Δεύτερον, διότι υπάρχει παραδοσιακά στην Ευρώπη ο διαχωρισμός μεταξύ ευρωπαϊστών και ατλαντιστών, που σε όλο του το μεγαλείο βγήκε, όταν άρχισε η συζήτηση για το θέμα της ευρωπαϊκής άμυνας και ασφάλειας.

Διότι κάποιοι βλέπουν το ρόλο της άμυνας της Ευρώπης αποκλειστικά και μόνο μέσα από το ΝΑΤΟ και κάποιοι άλλοι όπως εμείς, η Γαλλία και κάποιες άλλες χώρες, βλέπουμε την ικανότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης να προωθήσει και δική της πολιτική άμυνας και ασφάλειας, μέσα από την αξιοποίηση της δυτικοευρωπαϊκής ένωσης, ή με την απορρόφηση της δυτικοευρωπαϊκής ένωσης, μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τη δημιουργία μιας ολοκληρωμένης εξωτερικής πολιτικής άμυνας και ασφάλειας, μέσα από τους δεσμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Και τρίτο, υπάρχει η αδυναμία της Ευρώπης διότι αγαπητοί συντρόφισσες και σύντροφοι, πρέπει να παραδεχτούμε σε ορισμένες περιπτώσεις που τα κράτη καλούνται να πάρουν αποφάσεις, ότι δεν είναι εύκολο και δεν το κάνεις κανένας, να πάρει πρωτοβουλίες που θα οδηγήσουν -υποτίθεται- προς μια λύση, ενός προβλήματος -όπως είναι το Κόσσοβο- χωρίς να έχεις βεβαιωθεί, ότι θα έχεις και την υποστήριξη.

Διότι χωρίς την υποστήριξη και κρατών και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, η σιγουριά της αποτυχίας, εμποδίζει πάρα πολλούς να κινηθούν προς αυτή την κατεύθυνση και προτιμούν τον εύκολο δρόμο της συνύπαρξης και του συμβιβασμού με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, ως τον πλέον προς το παρόν αποδεκτό και ικανοποιητικό δρόμο.

Απέναντι σ' αυτά τα ενδεχόμενα, πρέπει να κάνουμε σαφές γιατί εμείς πρέπει ακριβώς επειδή υπάρχουν αυτά τα θέματα, να κινηθούμε με ξεκάθαρες πολιτικές πρωτοβουλίες. Κι είναι πολύ σωστή η πολιτική πρωτοβουλία που κάνει η Κυβέρνηση και στα τρία επίπεδα, στο ανθρωπιστικό, στο πολιτικό και στο αναπτυξιακό. Σ' αυτά τα τρία ζητήματα που προσδιορίζουν τα βασικά

χαρακτηριστικά του προβλήματος της σύγκρουσης στο Κόσοβο.

Διότι η Ελλάδα έχει το δικαίωμα, επειδή έκανε αποδεκτή την ιδιαιτερότητά της και στο NATO και στην Ευρωπαϊκή Ένωση και εξαίρεσε τις δικές της στρατιωτικές δυνάμεις - αεροπορικές και βέβαια στο μέλλον και χερσαίες- από τη συμμετοχή στην πολεμική αντιπαράθεση μεταξύ NATO και Γιουγκοσλαβίας, ως γειτονική χώρα.

Και διότι είναι μια βασική αρχή που μας δίνει το δικαίωμα ακριβώς, να διεκδικήσουμε αξιόπιστη ανταπόκριση στη μόνη ρεαλιστική προοπτική που υπάρχει τώρα, παρόλες τις δυσοίωνες προοπτικές που προβάλλονται και από τη μεριά των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και του NATO και από τη μεριά της Γιουγκοσλαβίας και του Μιλόσεβιτς, διαφαίνεται η συνέχιση της σύγκρουσης ως η επιλογή και στις δυο πλευρές.

Επομένως τώρα είναι η στιγμή, που αν υπάρχει κάποια δυνατότητα πολιτικής πρωτοβουλίας, μπορεί και πρέπει ν' αποδώσει. Ιστορικά στις εξελίξεις των λαών, όταν εκείνοι που συγκρούονται επιλέγουν δημόσια τον σκληρό δρόμο και την πλέον σκληρό και δυσμενή προοπτική να την υπερασπίσουν δημόσια, ιστορικά έχει αποδειχθεί ότι κάτω από το τραπέζι αισθάνονται το αδιέξοδο, μέσα στο οποίο κινούνται.

Και επομένως ρεαλιστικές και αξιόπιστες πολιτικές πρωτοβουλίες, έχουν προοπτική παρέμβασης. Και τα λέω αυτά, διότι δεν πρέπει να δημιουργηθεί η εντύπωση ότι εδώ πέρα η Ελλάδα κάνει μια κίνηση για τα μάτια του κόσμου. Διότι είναι η μόνη στιγμή, φτάσαμε σε χρονικά όρια πεπερασμένα θα έλεγα πλέον, που η εμμονή στις συνεχείς αεροπορικές επιδρομές από τη μία μεριά και η εμμονή στην ίδια πραγμάτευση από την άλλη μπορούν να βρουν ακόμη ισορροπία.

Και η επιχειρηματολογία των μελών και των στελεχών του ΠΑΣΟΚ αυτή τη στιγμή πρέπει να είναι εξόχως πολιτική. Γι'

αυτό το λόγο πιστεύω, ότι αυτά τα θέματα πρέπει να συζητηθούν, πρέπει να κατανοηθούν, πρέπει να γίνει πολιτικό οπλοστάσιο των στελεχών του ΠΑΣΟΚ, ότι εμείς μπορούμε να ακολουθήσουμε αυτό τον ξεχωριστό δρόμο, που δίνει τη δυνατότητα στην Ελλάδα να κινηθεί τόσο στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσο στο πλαίσιο του ΟΗΕ, όσο στο πλαίσιο του ΝΑΤΟ, όσο στο πλαίσιο όμως συγχρόνως της περιφέρειας στην οποία ανήκουμε, διότι ως περιφερειακή δύναμη, κατ' εξοχήν ως η χώρα η οποία είτε μας αρέσει, είτε όχι προσβλέπουν εδώ στα Βαλκάνια όλοι οι άλλοι λαοί κι αυτό το διαπιστώνουμε και από τη Βουλγαρία και από τη Ρουμανία και από τα Σκόπια, να παίξουμε αυτό τον ξεχωριστό ρόλο.

Όταν στο ΠΑΣΟΚ διαμορφώσαμε εδώ και 20 χρόνια την εθνική στρατηγική της Ελλάδος, πάντοτε λέγαμε το τρίπτυχο: την αναβάθμιση ιδιαιτερότητας της Ελλάδος, του ρόλου της Ελλάδος στον ευρύτερο γεωπολιτικό μας χώρο, την ισότιμη συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη ως πρότυπο στην περιοχή. Ε, αυτά τα πράγματα έχουν ανάγκη συγκεκριμένης επεξήγησης, ερμηνείας, συζήτησης τώρα στην πράξη. Διότι ξέρετε ποιά είναι η δυσκολία της περιόδου την οποία διανύουμε; Δεν μπορεί να αρκεστεί σε λόγια και σε συνθήματα. Όλοι οι Οργανισμοί έχουν ενδιαφέροντα κείμενα, ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών, η Ευρωπαϊκή Ένωση, το ΝΑΤΟ, δαυμάσια στα λόγια.

Όταν όμως βλέπεις κάθε μέρα τις τραγικές συνέπειες των βομβαρδισμών στο Κόσοβο, όταν δεν έχεις πει, ότι με τους βομβαρδισμούς δεν λύνεται το πρόβλημα, όταν δεν έχεις πει, ότι με στρατιωτικά μέσα δεν λύνεται το πρόβλημα στο Κόσοβο και εδώ έχει μόνο πολιτική λύση, τότε τα όποια ωραία λόγια και τα συνθήματα και τα οράματα και τα ιδανικά καταντούν να είναι μία χοντρή αντίφαση στα μάτια του λαού και των πολιτών.

Και γι' αυτό εμείς έχουμε την ευθύνη και την υποχρέωση, παρ' όλο που έχει κόστος πολιτικό να πεις ορισμένα

πράγματα με το όνομά τους, σήμερα πρέπει να πάρουμε την πρωτοβουλία να κινηθούμε πολιτικά, να εξηγήσουμε, διότι δεν θα πείσουμε μόνο με τα media και μόνο με αποφάσεις τον ελληνικό λαό για την ορδότητα της στρατηγικής και για την ικανότητά μας να οδηγήσουμε ανάμεσα απ' αυτές τις συμπληγάδες που βρίσκουμε μπροστά μας πάλι σε μια σταθερή αρχή την οποία έχουμε ανάγκη να φτάσουμε, διότι γι' αυτό μας έχει τάξει και μας έχει εξουσιοδοτήσει ο ελληνικός λαός.

Συγγνώμη, συντρόφισσες και σύντροφοι, δεν ήθελα να μιλήσω τόσο πολύ, θεώρησα ανάγκη όμως να πω ορισμένα πράγματα, τα έχουμε μπροστά μας, θα τα βρούμε, οι επόμενες εβδομάδες θα είναι δύσκολες, μην έχουμε ψευδαισθήσεις, θα είναι ένας αγώνας κατ' εξοχήν πολιτικός.

Δεν πρόκειται εδώ πέρα ούτε με παροχές, ούτε με υποσχέσεις να κερδίσουμε αυτό τον εκλογικό αγώνα. Χρειάζεται όμως γι' αυτό να κινητοποιηθούμε και οι προτάσεις που έχουν υπάρξει από τη μεριά και του Γραμματέα και του Προέδρου για μια συγκεκριμένη διαδικασία ενδυνάμωσης αυτού του απαραίτητου πολιτικού διαλόγου μεταξύ μας και κοινής θέσης στα πολιτικά επιχειρήματα, είναι πολύ χρήσιμη και ελπίζω από εδώ και μπρος φεύγοντας να βάλουμε μία διαδικασία που θα μας οδηγήσει γρήγορα ξανά σε εξειδίκευση και πρωτοβουλία πάνω σ' αυτά τα θέματα. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ Ο σύντροφος Γραμματέας έχει τον λόγο.

Μισό λεπτό μόνο, μια πρόταση θέλω να κάνω. Είναι φανερό ότι η εισήγηση του Προέδρου και του Εκτελεστικού Γραφείου και με όλες ανεξάίρετα τις τοποθετήσεις των συντρόφων που έγιναν εδώ, ενδυναμώθηκε και στο περιεχόμενο της και στις προτάσεις της. Θέλω μόνο μια πρόταση που τέθηκε από τον σύντροφο Σουλαδάκη, που τη θεωρούμε πολύ σημαντική, που είναι η Ειδική Σύνοδος για τη Βαλκανική στη Θεσσαλονίκη.

Να πούμε ότι στον προγραμματισμό που θα φέρουμε το συνολικό για τις επόμενες εβδομάδες, την επόμενη φορά, πιστεύω ότι δεν μπορεί να γίνει αυτή, πριν από τις Ευρωεκλογές. Μετά τις Ευρωεκλογές θα εμπεριέχεται κι αυτή η πρόταση μέσα σαφώς όπως επίσης και οποιαδήποτε άλλη Σύνοδο κρίνουμε στον πολιτικό προγραμματισμό ότι θα γίνει. Νομίζω σύντροφοι του Προεδρείου ότι πρέπει να βάλετε σε ψηφοφορία την εισήγηση Προέδρου και Εκτελεστικού Γραφείου στο σύνολό της.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ

Σύντροφοι προχωρούμε στην έγκριση της εισήγησης του Προέδρου και του Εκτελεστικού Γραφείου που αφορά την προεκλογική μας τακτική για τις Ευρωεκλογές. Ποιοί σύντροφοι είναι υπέρ; Κατά;

Διεξάγεται ψηφοφορία δια
ανατάσεως της χειρός

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ

Ομόφωνα εγκρίνεται η εισήγηση του Εκτελεστικού Γραφείου.

Σύντροφοι ευχαριστούμε. Λύεται η Συνεδρίαση.

